

ΣΕΛΙΔΑ 3

**ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΚΑΙ
ΕΦΗΒΙΚΕΣ
ΑΝΑΔΡΟΜΕΣ...**

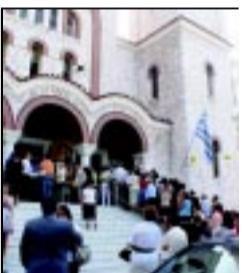
Γράφουν:
Ο Ανδρέας Φούρας
και ο Παν. Νικολάου

ΣΕΛΙΔΑ 4

**Η νέα πολυπολιτική
σημική γειτονιά μας**

Της Αντζελίνα
Μπιλέρου - Τάτση

ΣΕΛΙΔΑ 5

**ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ
ΑΝΕΓΕΡΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ
ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Αναφορά
στο 100
Σύστημα
Προσκόπων**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**ΕΝΟΡΙΑ
ΚΑΙ
ΝΕΟΙ**

Γράφει,
ο π. Στυλιανός
Μασσαράς

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Αετός...
Πάμε σαν
άλλοτε...**

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΟΥ ΑΕΤΟΥ
Νίκος Θεοδωρόπουλος

ΣΕΛΙΔΑ 11

Διαδρομές

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ - ΑΓΙΟΥ ΑΛΕΞΙΟΥ"
ΕΤΟΣ 1ο * ΦΥΛΛΟ 1ο * ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2011

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠ.Π.Ε.Π.Ο. - ΠΕΡ. Δ.Π.Η.Π.Ε. & Δ.Ε.
ΔΥΤ. ΕΛΛΑΣΟΣ
Δ.ΠΕ.Π.Ε. ΗΑΧΑΙΑΣ - 4ο ΓΡΑΦ. Π.Ε.
**26^η ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ
ΠΑΤΡΩΝ**

Καλημέρα! Ένα ξάφνιασμα, μια ελπίδα, ένα ξεκίνημα.

Αγαπητοί σύνοικοι, αγαπητοί γείτονες, ξεκινάμε σήμερα τις «Διαδρομές» μας. Ξεκινάμε σήμερα την έκδοση μιας εφημερίδας στη γειτονιά μας.

Ξεκινάμε ένα ταξίδι με την ελπίδα πώς χρονικά θα καλύψουμε μια διαδρομή με θύμησες. Μια διαδρομή, η οποία μας έδωσε ταυτότητα και «χρώμα». Μας έδωσε το στίγμα του τόπου, όπου μεγαλώνοντας καταλάβαμε ότι δεν θα μπορούσαμε να είμαστε κάπου αλλού, παρά μόνο εδώ στην γειτονιά μας.

Γειτονιά! Η δική μας Ιθάκη. Μια αέναντι διαδρομή, ένα ξεδίπλωμα του χρόνου, μια διαμόρφωση της ζήσης μας, Όνειρα!

Όνειρα. Έτσι συνήθως ξεκινά μια διαδρομή. Και τί καλλίτερο θα μου πείτε. Είναι δυνατόν; Είναι δυνατόν τα όνειρα να είναι η αρχή μιας διαδρομής; Να είναι το ξεκίνημα; Είναι στέρεα; Μπορεί κανένας να πατήσει γερά και να φύγει;

Ναι, σίγουρα είναι! Τα όνειρα έχουν συναίσθημα, χαρά, λύπη, αγώνα εκπλήρωσης.

Γειτονιά των ονείρων μας, όπου κάθε επιθυμία σου μπορεί να πραγματοποιηθεί. Η γειτονιά όπου ελευθερώνεσαι, που ζει μαζί σου, είναι δίπλα σου από τη μέρα που γεννιέσαι.

Δεν είσαι Αγιαλεξώτης, Αιδιονυσώτης ή ό,τι άλλο, επειδή μόνο

γεννήθηκες εκεί. Είσαι, όμως, γιατί έζησες και ενσωματώθηκες εκεί. Μπολιάστηκες. Εκεί γέλασες, έκλαψες, ερωτεύτηκες και εν τέλει εκεί κάθε φορά αναγεννιέσαι. Το χάρισμα αυτό της αναγέννησης θεωρείται αναγκαίο συστατικό, γιατί έτσι αποκτάς ταυτότητα και μπορείς να πεις «έμαι Αγιαλεξώτης».

Όμως, χρειάζεται προσοχή, όταν αγαπάς την γειτονιά σου με το ένστικτο και με πηγαία πεποίθηση ότι ανήκεις σ' αυτήν και της είσαι απαραίτητος. Γιατί τότε έχεις χάσει, τότε έχεις κάνει το μέγα λάθος. Η γειτονιά δεν σου ανήκει, ούτε, βέβαια, της ανήκεις. Απλά σε καταχωρεί κατά το δοκούν. Σε καταχωρεί αναγκαία και αδιάφορα, σε αιφνιά. Σώζεσαι μόνο, αν χτίσεις την άμυνά σου μέσα στη γειτονιά. Κανένας πολεμώντας μόνος του, έξω από το κάστρο, δεν μπορεί να το ρίξει. Υπάρχεις, μέσα στη γειτονιά. Είσαι ευτυχισμένος, μέσα στη γειτονιά. Έχεις όνειρα, την καρδιά σου, και μπορείς να δημιουργείς, μπορείς να δεις τη διαδρομή σου. Μέσα στη γειτονιά θυμάσαι. Θυμάσαι τους γειτόνους, κατέχεις τα «μυστικά» της, αλλά, αν ξεχάσεις, είσαι κιόλας έχασμένος.

Αγαπητέ σύνοικε, με την ευχή η διαδρομή μας να είναι ανέφελη, ξεκινάμε σήμερα το όνειρο και σ' αυτήν την «Διαδρομή» ελπίζω να είμαστε όλοι, μαζί. Πορευόμαστε όλοι μαζί.

Τάκης Νικολάου

Κάποτε η Συνοικία μας

νοσταλγία για τα παλιά, με την έννοια ότι, ό,τι παλιό είναι και ωραίο. Γιατί αυτό που ξέρουμε είναι ότι δεν μπορούμε, δυστυχώς ή ευτυχώς να γυρίσουμε πίσω. Δεν είναι δυνατόν να αλλάξουμε τη συνοικία μας. Ό,τι έγινε, έγινε. Μπορούμε, όμως, να κάνουμε κάτι, για να νιώσουμε πιο κοντά ο ένας με τον άλλον, έτσι όπως το ζούσαμε παλιά; Αυτό είναι το ζητούμενο.

Όταν, λέω, συνοικία μου εννοώ την ευρύτερη περιοχή από τον Άγιο Διονύσιο, Μπύρα-Μαράτου, όπως ήταν γνωστή η περιοχή στο τέρμα της οδού της Αγίας Σοφίας, μέχρι το Α' Νεκροταφείο και τη Μέση Αγιά, με το στάδιο της Παναχαϊκής, ενώ το τέρμα αυτής της νοητής περιοχής βρίσκεται στη Ρωμάντζα.

Αυτή, όμως, η περιοχή μας δεν γεννήθηκε ξαφνικά μετά τον πόλεμο. Υπήρχε, ως ευρύτερη περιοχή του κέντρου της Πάτρας με εκτάσεις που ανήκαν σε κάποιους αστούς ή χέρσες εκτάσεις μέχρι και τη δεκαετία του 50.

Θα γίνει προσπάθεια, λοιπόν, με σειρά άρθρων στην εφημερίδα να δούμε την εξέλιξη αυτής της περιοχής από τότε που η Ελλάδα έγινε ανεξάρτητο κράτος.

Η γενική εικόνα όλης αυτής της περιοχής, από μία κάρτα του 1925 από το δασάκι (δασύλλιο), είναι μία απέραντη έκταση μέχρι τη θάλασσα, ενώ διακρίνεται το Α' Νεκροταφείο με τα κυπαρίσσια να το προσδιορίζουν. Στην περιοχή της Κορίνθου και στο ύψος της πλατείας Πυροσβεστείου και λίγο πιο ανατολικά, αναφέρονται τα χωράφια του Τζίνη, γ' αυτό και η περιοχή έμεινε ως περιοχή Τζίνη, από τα τέλη του 19^{ου} αιώνα.

Η παραλία, τώρα, από την περιοχή του Αγίου Διονυσίου και πέρα, μέχρι και τη Ρωμάντζα, είχε μία εντελώς διαφορετική εικόνα από τη σημερινή. Κατ' αρχάς η περιοχή του Αγίου Διονυσίου ήταν από τις πλέον ακάθαρτες περιοχές της πόλης γύρω στα 1870. Ο λόγος είναι ότι εκεί κατέληγαν ανοιχτοί υπόνομοι της πόλης, για να πέφτουν στη θάλασσα, ακόμη εκεί επισκευάζονταν και οι μαούνες, ενώ νερά από τη θάλασσα, επειδή δεν είχε δημιουργηθεί ακόμη αιμασιά στο λιμάνι, λίμναζαν και έτσι δημιουργείτο μία πνιγηρή ατμόσφαιρα, που ήταν και αιτία διάδοσης ασθενειών.

Όλο, λοιπόν, το παραλιακό μέτωπο ήταν περιοχή, όπου αναπτύχθηκαν διάφορα εργοστάσια οινοποιίας, καθώς και άλλες βιοτεχνίες. Αυτά, όμως, θα τα δούμε αργότερα.

Σε αυτήν, όμως, την περιοχή στην παραλία και στο ύψος περίπου της Πέντε Πηγαδίων υπήρχαν επαύλεις με τη έπαυλη του Μπύρκφελντ να δεσπόζει, αυτή που μετά έμεινε γνωστή ως η έπαυλη του Σταυρουλόπουλου. Στη συνέχεια η παραλία κοβόταν από τη θάλασσα στο ύψος της Εθνάρχου Μακαρίου, εκεί όπου και σήμερα υπάρχει το παλιό σπίτι κλεισμένο με τις λαμαρίνες. Έτσι για να περάσουμε να πάμε προς τη Ρωμάντζα μπαίναμε

μέσα στη θάλασσα ή πηγαίναμε πάνω μέσα από χωράφια. Στη Ρωμάντζα κατέληγε μικρό καϊκάκι που ξεκίναγε από το μόλιο της αγίου Νικολάου. Εδώ, λοιπόν, που κινούμαστε από μικρά παιδιά, αυτό που κυριαρχείς, όπως και προαναφέρθηκε, από ανατολικά, δυτικά, βόρεια και νότια ήταν τα χωράφια.

Στην περιοχή αυτή και συγκεκριμένα στον Άγιο Διονύσιο θα εγκατασταθούν οι φτωχοί Ιταλοί, όπως εμείς τους μάθαμε και τους λέγαμε από παιδιά και οι Ζακυνθινοί, εξ ου και η εκκλησία του Αγίου Διονυσίου.

Θεωρώ, ότι θα είχε μεγάλη αφέλεια κάτοικοι που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν στην περιοχή να μάθουμε όλη την περιοχή μας. Αυτό θα επιτευχθεί δίνοντας πληροφορίες στον Σύλλογο, είτε προφορικά από διάφορα γεγονότα που έχουν ζήσει στην περιοχή είτε με φωτογραφίες που έχουν. Θα κατορθώσουμε έτσι να αποκτήσουμε σημαντικό υλικό και να το χρησιμοποιήσουμε στη συνέχεια.

Γιώτα Καϊκα
- Μαντανίκα

Με βάση το λεξικό, γειτονιά είναι το σύνολο των σπιτιών, τα οποία βρίσκονται κοντά. Είναι το τμήμα μιας ευρύτερης περιοχής μιας συνοικίας. Όταν, όμως, διαβάζουμε ή λέμε τη λέξη γειτονιά ο νους μας ταξιδεύει σε δύο επίπεδα. Το ένα έχει να κάνει με το χώρο, ενώ το άλλο με τους ανθρώπους που κατοικούσαν ή κατοικούν σε αυτόν τον χώρο.

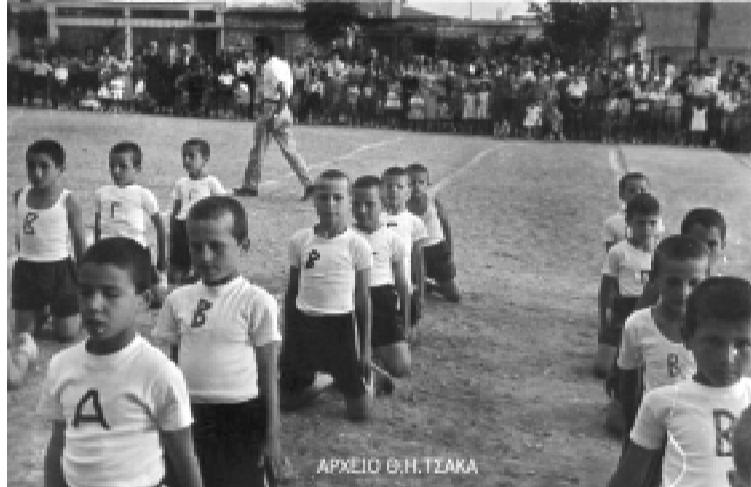
Ο χώρος, βέβαια, όταν ανακαλείται στη μνήμη μας, έχει κάποια νοσταλγία. Πάντα λέμε: «Κοίταξε, πόσο άλλαξε!» Για παράδειγμα, όταν εγώ ήμουνα μικρή, πινθου. Στο ίσιο υψός εφτανε και η Ιενέτη Ηγαδίων και η Κύπρου και η έκταση μέχρι τη Λευκωσίας. Αυτό το flash back στη γειτονιά, μου φέρνει πολλές αλλαγές στο χώρο σε όλη την περιοχή μέχρι κάτω τη θάλασσα, τα Πελεκανέϊκα, έτσι όπως ονομάζεται η περιοχή σήμερα. Κάθε πρωί, βγαίνοντας από το σπίτι ψηλά στη Θεσσαλονίκης, χωρίς ο χώρος να έχει πολυκατοικίες και κοιτάζοντας προς τη θάλασσα, διακρίναμε αν η θάλασσα είχε

μαζέψουν τα παιδιά στα σπίτια τους, φωνάζοντας, Δήηη-
μόοοοοο, Χρήηηστόοοοοο, Γιάααννήηηηη κλπ. Και με-
ρικές φορές η παρέα είχε μετακινθεί και πιο κάτω στην
αλάνα της ΚΟΜΔΕ και άντε να τους βρεις!

Η γειτονιά είχε στενά όρια. Για παράδειγμα, η συγκεκριμένη περιοχή της Αγίας Σοφίας αποτελούνταν από ισόγεια και διώροφα σπίτια και η οδός Θεοσαλονίκης έφτανε μέχρι τον αριθμό 81, γιατί από εκεί και πάνω υπήρχαν τα χωράφια του Δημητρόπουλου και του Σκροπολήθρα. Κήποι με το σπίτι του Αγά στο κτήμα του Δημητρόπουλου, λεμονοπορτόκαλα κυρίως, μουριές και άλλα δένδρα, κάλυπταν τον χώρο μέχρι σχεδόν την Κορίνθου. Στο ίδιο ύψος έφτανε και η Πέντε Πηγαδίων και η Κύπρου και η έκταση μέχρι τη Λευκωσίας. Αυτό το flash back στη γειτονιά, μου φέρνει πολλές αλλαγές στο χώρο σε όλη την περιοχή μέχρι κάτω τη θάλασσα, τα Πελεκανέϊκα, έτσι όπως ονομάζεται η περιοχή σήμερα. Κάθε πρωί, βγαίνοντας από το σπίτι ψηλά στη Θεοσαλονίκης, χωρίς ο χώρος να έχει πολυκατοικίες και κοιτάζοντας προς τη θάλασσα, διακρίναμε αν η θάλασσα είχε κύμα ή

ΑΡΧΕΤΟ ΓΙΩΤΑΣ ΚΑΤΚΑ-ΜΑΝΤΑΝΙΚΑ

26ο ΔΣ-ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ ΑΓΟΡΙΩΝ-1956

APX 110 G.H. T2403

δεν υπήρχε η πλατεία της Αγίας Σοφίας, ο χώρος ήταν μια αλάνα. Εκεί μαζεύονταν τα αγόρια, που έπαιζαν ποδόσφαιρο. Όταν έπειτε η νύχτα, συνήθως τα καλοκαίρια, και μια και η πιτσιρικαρία αργούσε να μαζευτεί στα σπίτια της, η γειτονιά αντηχούσε από τις φωνές των λάγαμε, για να κάνουμε το μπάνιο μας. Εκεί, λοιπόν, έπρεπε από μικροί να μάθουμε να κολυμπάμε, αφού θα ξεπερνούσαμε το φόβο της ξέρας, όπως λέγαμε και νιώθαμε. Γιατί στο σημείο μπροστά στο ξενοδοχείο η θάλασσα δημιουργούσε μία ξέρα σε κάποιο βάθος, όπου εκεί καταφεύγανε, όσοι ήξεραν κολύμπι και έπαιζαν με τη μπάλα. Μεγάλος, λοιπόν, ο αγώνας και η αγωνία και των υπολοίπων, των πιο νέων, να φτάσουν στην ξέρα, αφού βέβαια είχαν μάθει να κολυμπάνε.. Ήταν πάντως επιτυχία-κατόρθωμα το να επιτύχει αυτό το κάθε παιδί. Εκεί έπειταν και οι πρώτες ματιές, τα πρώτα δειλά κρυφά βλέμματα!

Αλλά η γειτονιά ήταν και οι άνθρωποι και οι σχέσεις που αναπτύσσονταν μεταξύ τους. Και πρώτα από όλα

τουν 2-3 ώρες και να ανακοινώσουν τα νέα της γειτονιάς:

«Τα μαθες τα νέα; Άρραβωνιάστηκε η Ελένη το Γιώργο της Κατίνας..

-Καλά τους έβλεπα γάντια μετανοργάνων στα υπότιτλα
οι γονείς τους».

Όμως, εκεί βγάζανε και τα οικογενειακά τους, τα κρυφοσεξουαλικά τους, με υπονοούμενα, και όταν ήταν μπροστά τα παιδιά, με νεύματα ή με λόγια προσπαθούσαν να ματαιώσουν αυτές τις συζητήσεις. Οι ζακυνθινές οικογένειες είχαν τη φράση που έβγαινε από το στόμα τους: «Στα τζίτο τούτο πίκολο», που σήμαινε «σταμάτα, είναι μπροστά ο μικρός». Κάποιος γείτονας, μπορεί με την κιθαρίτσα του να ήταν η μουσική υπόκρουση της παρέας. Ενώ οι καντσονέτες από τους Ιταλούς της γειτονιάς, σε κάθε σύναξη που έκαναν, γλύκαινε την ατμόσφαιρα και ηρεμούσε τις ψυχές όλων των γειτόνων. Ποτέ κανένας στη γειτονιά δε διανοήθηκε να καλέσει την αστυνομία για διατάραξη κοινής ησυχίας, ό,τι ώρα και να ήταν, καίτοι στη γειτονιά κατοικούσαν άνθρωποι που θα έπρεπε ενωρίς το πρωί να σηκωθούν για το μεροκάματο.

Από εκεί περνούσε ο μανάβης, κάθε πρωί, και οι νοικοκυρές ψώνιζαν φρέσκα φρούτα και λαχανικά από χωράφια της περιοχής, και ο ψαράς, με την παλάντζα στο ένα χέρι και το πανέρι με τα ψάρια στο άλλο. Το απόγευμα, η πιτσιρικαρία, μεταξύ των κυρίων παιχνιδιών της γειτονιάς, του «κουτσού», του «εξαγάλικου» και της υπόλασ-

ουρτά. Το βράδυ του καλοκαιριού, εκεί στη σύναξη της γειτονιάς, όλοι περίμεναν να περάσει ο μανάβης με το γαϊδουράκι του, φέροντας από το Βάλτο, την περιοχή σήμερα της Πλάζ, τα φρέσκα αγγουράκια, που τα καθάριζε επί τόπου και τα έτρωγε για φρούτο η παρέα, αλλά και την τσίτσιρη δηλ. τα νωπά ρεββίθια,

Της Γιώτας Καΐκα-Μαντανίκα

το άλλο, επίσης, γευστικότατο αυτό φυτό.

Κάποιες σκέψεις αυτής της μορφής περνούν από το μυαλό μου, όταν σκέφτομαι τη γειτονιά που μεγάλωσα, αλλά είναι ανάλογες οι σκέψεις και όλων όσων πρόλαβαν να ζήσουν σε γειτονιές, κατά τη δεκαετία του 1950 και του 1960, τότε που «ζούσαν» ακόμη οι γειτονιές στην Πάτρα.

Η γειτονιά σήμερα...

Με μυρωδιές από τριαντάφυλλα, γιασεμιά, γιούλια, αγιόκλημα, λουίζα, βασιλικούς και άλλα μυρωδάτα λουλούδια γέμιζε η ψυχή του κάθε περαστικού μπροστά από τα μικρά σπίτια, της εποχής του '50 και του '60 της γειτονιάς μου. Όλα, σχεδόν, είχαν τους κήπους τους με τα λουλούδια, τα λεμονοπορτόκαλα, τις κληματαριές τους κλπ. Κάθε απόγευμα τα καλοκαίρια η γειτονιά αντηχούσε από τις φωνές των παιδών που παιζανε.

Η γειτονιά αποτελούνταν κυρίως από κατοίκους που στο μεσοπόλεμο ή μετά τον πόλεμο έμεναν στις γύρω περιοχές, μια και η περιοχή του Αγίου Αλεξίου, όπως λεγόταν τότε, ήταν χωράφια. Δηλαδή από τη Γούβα και τον Άγιο Διονύσιο κυρίως, αλλά και από τα κοντινά χωριά ΒΑ και Α της Πάτρας. Έτσι, όταν μετά τον πόλεμο άρχιζε ο κάθε μεροκαματιάρης ή μικρέμπορος ή χαμηλόμισθος να φτιάχνει το δικό του σπίτι, στράφηκε και αγόρασε στην κοντινή του περιοχή, στον Άγιο Αλέξη. Οι κάτοικοι, λοιπόν, της γειτονιάς μου, ήταν αρκετοί Ιταλοί, όπως τους λέγαμε ή από τα Εφτάνησα- αυτές οι δύο ομάδες πρω-

τοκατοίκησαν στην περιοχή του Αγίου Αλεξίου-. Άλλά ήταν και πολλοί «Επαχτιώτες», όπως τους λέγαμε στη γειτονιά, δηλ. από την περιοχή της Ναυπάκτου ή από το Μεσολόγγι, γενικά Αιτωλοακαρνανία. Λιγότεροι, όμως, από Καλάβρυτα ή την περιοχή της Τριταίας, μια και ο δρόμος για τους «Απεκιώτες», (αυτούς δηλ. που προέρχονταν από τους απέναντι από το δικό μας Ρίον) περνούσε κοντά από τη συνοικία του Αγίου Αλεξίου. Άλλα και άλλοι από Ψαθόπυργο και άλλα χωριά. Έτσι, ζήσαμε σε μια γειτονιά, όπου ακούγονταν διάφοροι διάλεκτοι και χροιές φωνής και πολλές φορές κοροϊδεύαμε στα σπίτια μας τους γειτόνους μας για το κόψιμο των λέξεων, τη βαριά προφορά, όσοι δεν καταγόμαστε από ανάλογες περιοχές. Όμως ζήσαμε όλοι μαζί, τρέχοντας στην ανάγκη και βοηθώντας ο ένας τον άλλο είτε με την παρουσία μας και το λόγο μας είτε ακόμη και με την οικονομίκη μας βοήθεια.

Σήμερα η γειτονιά άλλαξε. Τα χαμηλά σπίτια αντικαταστάθηκαν από τις πολυκατοικίες, χάθηκε το άπλωμα του ματιού, που έφτανε μέχρι κάτω στη Θάλασσα. Έτσι η γειτονιά έγινε νει-

τονιές, μια και πυκνοδομήθηκε η περιοχή. Έχουμε, λοιπόν, τη γειτονιά πάνω και κάτω από την Έλληνος Στρατιώτου, αλλά το πιο σημαντικό είναι ότι δημιουργήθηκε η περιοχή πάνω και κάτω από τη σιδηροδρομική γραμμή. Η κάθε μία πλέον έχει τα δικά της χαρακτηριστικά. Έτσι η περιοχή, κάτω από τη σιδηροδρομική γραμμή, εξελίχτηκε σε ένα αστικό κέντρο, από τα καλλίτερα της Πάτρας, στην οποία πλέον κατοικεί μια ομάδα ανθρώπων, που τουλάχιστον μέχρι την περίοδο πριν από την κρίση, είχε μια γερή οικονομική βάση. Μπορεί να ήταν επίπλαστη, όμως, αυτή η ομάδα ήθελε να ξεχωρίζει με τον τρόπο της ζωής της.

Αντίθετα στη γειτονιά που μεγάλωσα δηλ. της Αγίας Σοφίας - γύρω από την πλατεία- λίγοι απόμειναν από τους παλαιούς κατοίκους.

Σήμερα όμως η γειτονιά με τους καινούργιους συγκάτοικους και κυρίως τους Αλβανούς σύνοικους, συνεχίζει την παλαιά παράδοση. Δηλαδή, να αφομοιώνει και να πλάθει και εξ αυτού να ζουν αρμονικά οι κάτοικοι.

ΑΝΑΔΡΟΜΕΣ

Στην ασπρόμαυρη φωτογραφία η θέση του φωτογράφου ήταν εκεί που στεγάζοταν το ζαχαροπλαστείο του Μαρκατσέλη, και σκόπευε προς το συντριβάνι.

Το κτίριο με τα δύο ρολά και τα δύο παράθυρα υπάρχει και σήμερα. Είναι το ισόγειο του διώροφου, όπου στεγάζει τη Φρουτεμπορική, ακριβώς απέναντι από το προσκυνητάρι της Αγίας Σοφίας (φανάρια). Το χαμηλό κτίσμα στη μέση δεν υπάρχει σήμερα. Στη θέση του έχει γίνει η πολυκατοικία, που στεγάζεται το ζαχαροπλαστείο Εντελβάϊς. Το άσπρο διώροφο δεξιά υπάρχει ακόμα όπως ήταν τότε. Μπροστά είναι σήμερα η πιάτσα των ταξι.

Η έγχρωμη φωτογραφία έχει ληφθεί από το ίδιο σημείο. Φαίνεται καθαρά το άσπρο διώροφο δεξιά, που διατηρεί ύστερα από 55 χρόνια το ίδιο σχήμα και χρώμα.

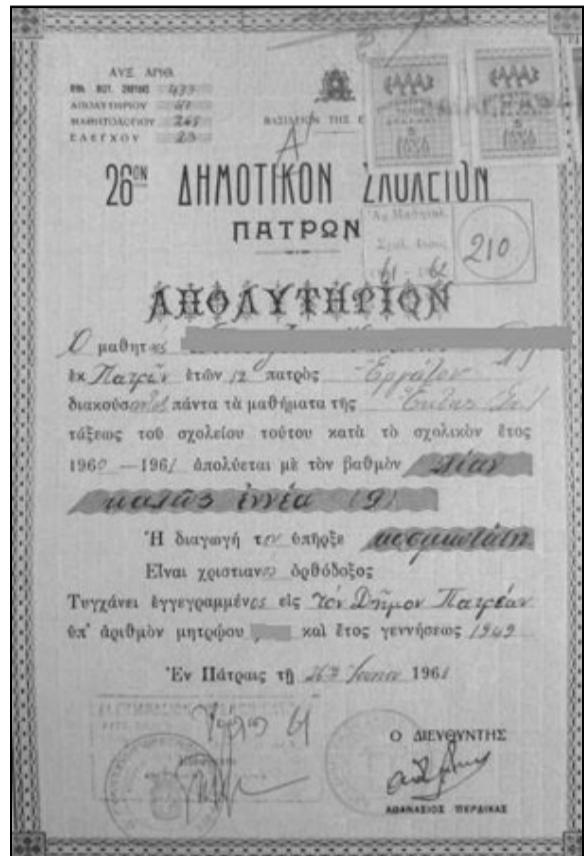
Σε ποια από τις δύο εποχές θα προτιμούσε κάποιος να ζει; Αν το καλοσκεφτούμε είναι πολύ δύσκολο να απαντήσουμε.

Στη γειτονιά υπήρχε μόνο ένα κοινόχρηστο τηλέ-

Του Θωμά Ηλ. Τσάκα

να, που ήταν κάθετη στην Κωνσταντινουπόλεως και ήταν στον ίδιο χώρο όπου τα τραπέζια των καφέ του Κρίθη και του Αργύρη. Ποδοσφαιρική πανδαισία, που συχνά όμως διέκοπτε απότομα η εμφάνιση της κλούβας (κλειστό φορτηγάκι της αστυνομίας), που κατέβαινε την Αγίας Σοφίας και έσερνε τον τρόμο.

Μόλις βράδιαζε, η πιταρικαρία μαζευόταν να παίξει γυαλένια με το φως του δρόμου, στις γωνίες που φωτίζονταν από το δημοτικό φωτισμό. Σπάνια εμφανιζόταν αυτοκίνητο, ενώ όλοι οι δρόμοι ήταν χωματόδρομοι, με σποραδικά σπαρμένη κοπριά από τ' άλογα και τα γαϊδούρια των πλανόδιων εμπόρων. Τα καλοκαίρια σε κάποιες αυλές είχε παράσταση καραγκιόζη, με δυο δεκάρες εισπήριο, με αυτοσχέδια σκηνή κάτω από ένα τραπέζι με τεντωμένο άσπρο σεντόνι καρφωμένο στα πόδια και πίσω από το σεντόνι φως από μερικά κεριά. Μερικές φορές είχε τζάμπα υπαίθριο σινεμά στην αυλή του σχο-

τον υπολογιστή.

Στο σχολείο τα πράγματα ήταν λίγο περίεργα. Κάποιες χρονιές το πρόγραμμα ήταν μόνο πρωί και καμιαδύο μέρες πρωί και απόγευμα. Μερικές φορές στον κήπο γίνονταν μικρές καλλιέργειες. Επίσης τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του 1950, η κυρά Γεωργία, η επιστάτισσα, που έμενε στο σχολείο με τα τρία παιδιά της, μοίραζε τα καλούδια της UNRA (κίτρινο τυρί, βούτυρο και γάλα σκόνη) Από τα παιδιά της γειτονιάς μόλις ένα στα έξι έφτανε να τελειώσει δώδεκα τάξεις και από αυτά λίγα πήγαιναν στο πανεπιστήμιο. Όμως όλοι, λίγο πολύ εύρισκαν δουλειά. Οι πιο πολλοί όμως χειρωνακτική. Τεχνικά σχολεία σχεδόν δεν υπήρχαν και τη δουλειά τη μάθαινε κάποιος από τους μαστόρους. Φροντιστήρια και αγγλικά ούτε λόγος. Κάποιες αγγλικές λέξεις, όπως «ΓΚΙΒ ΜΙ Ε ΤΣΙΓΚΑΡΕΤ», όταν στα σουλάτσα στο λιμάνι πετυχαίνανε κανένα αμερικάνο ναύτη, στις συχνές επισκέψεις του δύο στόλου.

Στη φωτογραφία του απολυτηρίου (σχ. έτος 1960-61), η υπογραφή Διευθυντή είναι του αείμνηστου Αθανασίου Πλέρδικα. Ενός δασκάλου, που ήταν στο σχολείο όλη μέρα. Ενός πολύ αυστηρού αλλά πολύ δίκαιου και αποτελεσματικού δασκάλου.

Στο απολυτήριο βλέπουμε να αναγράφεται και το επίγειλμα πατέρα. Το φίλο μου το Θανάση τον συνόδεψε μεγαλοπρεπώς το «πατρός Εργάτου», για να του δυσκολεύει σε κάποια πράγματα τη ζωή. Πάντως από το 1974 και δώθε το «πατρός Εργάτου» έγινε, τουλάχιστον στο φοιτητικό χώρο, παράσημο.

φωνο, στο τσαγκάρικο του συγχωρεμένου του Νιόνιου του Πεταλά (Ναυμαχίας Ελλης). Αργότερα αρχές δεκαετίας του 1960 άρχισαν να μπαίνουν τηλέφωνα σε κάποια σπίτια. Στο τσαγκάρικο μαζευόταν κάθε μέρα η παρέα του Νιόνιου για τραγούδι με συνοδεία κιθάρες.

Το μεσημέρι μετά το σχόλασμα του σχολείου, η τσάντα πετιόταν και άρχιζαν μπάλα και άλλα παιχνίδια, στα δύο γήπεδα-αλάνες. Η μεγάλη αλάνα (εκεί που χτίστηκε η Αγία Σοφία, ήταν για τους μεγάλους, ενώ οι μικρότεροι βολεύονταν στην μικρή κατηφορική αλά-

λείου.

Στα πεζοδρόμια βγαίνανε καρέκλες από τις νοικοκυρές και τις γειτόνισσες, για σχολιασμό του μικρόκοσμου της γειτονιάς. Οι άντρες κουτσούναν στις αυλές και τα σκαλοπάτια, κάνοντας πλάκες ή συζητώντας για τα μεγάλα γεγονότα που κυκλοφορούσαν στόμα με στόμα. Η ενημέρωση για τα γενικότερα ήταν πολύ περιορισμένη από κάποιο ραδιόφωνο ή εφημερίδα. Τα νέα ήταν πάντα μπαγιάτικα κι ο κόσμος προλάβαινε να τα σκεφτεί και να τα κυκλοφορεί μέσα του. Πολύ διαφορετικά σε ταχύτητα και ποσότητα πληροφόρησης από την τηλεόραση και

© ΘΩΜΑΣ ΗΛ. ΤΣΑΚΑΣ

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΚΑΙ ΕΦΗΒΙΚΕΣ ΑΝΑΔΡΟΜΕΣ...

Το τέλος της Αλάνας...

Οικογενειακά από τα τέλη της δεκαετίας του '50 μετακομίσαμε από την Αγ. Διονυσίου στην τότε συνοικία του Αγ. Αλεξίου. Πέντε Πηγαδίων και Κιλκίς γωνία το νέο σπίτι μας.

Ίδιο γυμνάσιο, το πρώτο Αρρένων. Όμως άλλες συνθήκες. Γειτονιά με ελεύθερους χώρους ανοιχτή σε πολλές επιλογές. Διστακτικά μπήκα στο νέο κλίμα. Αναφορές μας οι ελεύθεροι χώροι ΚΟΜΔΕ εκεί που σήμερα είναι στον σχολικό συγκρότημα Ανδρέα Παπανδρέου χώρος για τα εφηβικά μας ραντεβού. Γήπεδο του Αχιλλέα

Του ΑΝΔΡΕΑ ΦΟΥΡΑ

κάτω από την Έλληνος Στρατιώτου μέχρι τις γραμμές του τρένου.

Ξεκολάγαμε εκεί τις λαμαρίνες φτιάχνοντας μικρά περάσματα κάθε Κυριακή πρωί για να πάζουμε μπάλα.

Φυσικά αυτά μετά την εκκλησία στην οποία κλείναμε και τις συμφωνίες για τους αγώνες.

Το κέντρο όμως για όλους μας ήταν η αλάνα της Αγίας Σοφίας. Πολύ πριν χτιστεί ο Ναός και πριν γίνει πλατεία. Σε αυτή την Αλάνα γινόταν χαμός. Εκεί συναντούσες τους πάντες από τους Τσιμιγκάτο, Σκύλο, Ποντίκο και Παολίνο (Αγ. Διονυσιώτες) μέχρι τον Μπρούμα, τον Παπά, τον Σταυράκη από την Αγιαλά. Εκεί τα μεσημέρια ήταν το άτυπο ραντεβού μας, εκεί η στενή μου συντροφιά ο Μπόγδανος, ο Μαυρομάτης, ο Μίχαλος.

Εκεί οι καλοί μαθητές, τα καλά παιδιά αλλά και οι καυγατζίδες. Ο Λάμαρης, ο Ζωγόπουλος, ο Χριστόπουλος, ο Μέρτικας, ο Θωμάς ο Γκέκας, ο Θεοδωράκης, ο Παπαφλωράτος, οι Κωνσταντινόπουλοι, ο αδελφός μου ο Γιώργος, ο Δημησιάνος, ο Νιάρος, ο Κάτσης, ο Μπαλής, ο Ταμπατούμπας, οι Μπαντούνοι, ο Πέτρος ο Κομίνης, ο Σπηλιάδης, ο Σαραβάκος, ο Τάκης ο Νικολάου.

Εκεί το στριφτό με δεκάρες και τα ποδοσφαιρικά γλέντια εκεί και η αγωνία του τερματοφύλακα. Κανείς μας δεν ήθελε αυτή τη θέση όχι γιατί ήταν υποδεέστερη αλλά γιατί ήταν άκρως επικίνδυνη. Από τους καυγάδες και τη φασαρία κατέφθανε ο Μπόγιας (η κλούβα της αστυνομίας) και ο πρώτος που έπιαναν ήταν ο τερματοφύλακας, τελευταίος και με την πλάτη στο δρόμο.

Και δεν ήταν μόνο η ταλαιπωρία στο τμήμα, τα προβλήματα με τους γονείς, το σχολείο που φόβιζαν, κυρίως ήταν η διαπόμπευση στα κορίτσια της γειτονιάς που παρακολουθούσαν διακριτικά και από απόσταση όσα εξελίσσονταν στην Αλάνα μας.

Από τη Ρόζα της Ιταλίδας μέχρι τη Βούλα, τη Τζία, την Ουρανία, τη Βαρβάρα, τη Σία και τα μικρότερα, όπως τη νεοαναδυόμενη τότε Γιολάντα.

Να πω πως χαρήκαμε με τις αλλαγές που σιγά - σιγά ήρθαν στη γειτονιά μας, με τη διαμόρφωση της πλατείας και την ανέγερση της εκκλησίας μας. Αν το έλεγα φυσικά θα ήταν μεγάλο ψέμα. Το τέλος της Αλάνας πόνεσε.

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ

Κωνσταντίνος Αθ. Παπαδόπουλος
Ιατρός Μικροβιολόγος - Βιοπαθολόγος

Κωνσταντινουπόλεως 29 & Ιωαννίνων (ισόγειο)
Πάτρα

Τηλ.: 2610/455550
Fax: 2610/462007
Κιν.: 6936 557050

Ένας πενηντάρης θυμάται

Τασακήγηηη! Εδώωωωω!

Η φωνή της κυρά Ντόρας ακουγόταν συχνά-πυκνά και κάλυπτε περίπου όλη την πιθανή ακτίνας δράσης ενός πιτσιρικά.

Λες και την βλέπω στη διασταύρωση Θεσσαλονίκης και Κωνσταντινούπολεως και ενδιάμεσα να πιάνει κουβέντα πότε με τον κυρ-Σπύρο τον μπακάλη, πότε με την κυρά-Αθανασία, πότε με την κυρά-Λένη και την κυρά-Χρυσούλα και σχεδόν πάντα μαζί με την κυρά - Σοφούλα, ενώ μερικές φορές ο Χρήστος ο ψηλός την πείραζε για το εγγόνι της.

Ωραία χρόνια!

Αλάνες με χώμα, πλατώματα ιδανικά να ξετυλίγουμε τις ποδοσφαιρικές μας ικανότητες και ο, τιδήποτε άλλο σκαρώναμε. Χωρίς να υπάρχει φόβος να πάθουμε το παραμικρό. Ιδρώτας, γέλιο και κλάμα, χαρά Θεού. Στο σκαλοπάτι κάποτε, ξεκινώντας μια ανάλυση των σημαντικών γεγονότων της παιδικής υποκειμενικότητάς μας.

Γειτονιά! Πόσες φορές δεν αναρωτιόμουνα και συνεχίζω ακόμα και τώρα να αναρωτιέμαι, αν είναι δυνατόν, ανοίγοντας ένα λεξικό να μπορέσει κάποιος να αποδώσει εννοιολογικά τη σημασία της λέξης αυτής. Γειτονιά, τέλη '60 αρχές 70. Η ζωή μας όλη κοντό παντελονάκι, ξεροκόμματο βρεγμένο και με ζάχαρη αλειμμένο, μαλλί κουρεμένο κοντό με τούφα μπροστά σαν τραγί και βλέμμα ξουράφι και πονηριά.

Θυμάμαι!

Θυμάμαι να κρυβόμαστε πίσω από το ψυγείο αποθήκη του πάγου της κυρά Μάχης στην Κιλκίς και Πέντε Πηγαδίων και να κοιτάμε τα γαρδέλια που είχε κρεμασμένα ο Γιώργης. Σχέδια επί άμμου πώς να τα πάρουμε. Βέβαια, ποτέ δεν τα πειράξαμε, ελέω κυρά-Γιαννούλας, αλλά και να τα παίρναμε πού να τα πηγαίναμε;

(Θυμάμαι τους μεγάλους, τον Θωμά, τον Τάκη, τον Θανάση, τον Χρίστο του Χριστάκη, τον Γκέκα τον Γκοτσούά τον Τζίμη τον Ασημάκη, τον Κώστα τον Μιχάλη, τον Γιώργο κ.α.)

Θυμάμαι τον Θωμά, να τον βρίσκω αγουροξυπηγμένο Κυριακή πρωί στις καρέκλες στο καφενείο έξω από το Αίγιο. Ερχόταν κρυφά από τον μπάρμπα Ηλία να παίξει για τον Αετό από την Αθήνα, όπου σπιούδαζε. Θυμάμαι τον Γκοτσούά στην Κεφαλλονιά να φωνάζει για την αγαπημένη του ομάδα τον Αετό μας. Τον Κώστα να έρχεται με το τρένο όλη νύχτα από Καλαμάτα, που ήταν φαντάρος, να παίξει για τον Αετό, να φτάνει στις 9 το πρωί και στα 5 πρώτα λεπτά να αποβάλλεται! Θυμάμαι τα πρώτα μου ταξίδια με τον Αετό στο Αγρίνιο, Αίγιο, Αχαγιά, Λεχαινά. Θυμάμαι μυθικές για το παιδικό μου μυαλό- μορφές: Αντώνη Τσαούσογλου, Οδυσσέα Κουραμέντζο, Σταύρο Μπακάλακο, Ηλία Ρούβαλη, Περικλή Γαλάνη, Ψαλίδα Νίκο, τον Κούλογλου, τους Τσαούσογλου. Μου έρχεται στο μυαλό η απόπειρα ίδρυσης της ΑΕΑΑ, μετά από ένα τσακωμό, που είχαν οι μεγάλοι με τον κυρ Αντώνη.

Θυμάμαι τον Χρήστο να ξεκινάει από την πλατεία, για να πάει να κάνει καντάδα (...και πέτρα να ήταν η καρδιά σου...) στην Βικτωρία, μαζί με τον Τζίμη και τον Γιώργο.

Θυμάμαι τα Σινεάκ, Κυριακή πρωινά στον Ερμή, τα πρώτα χτυποκάρδια, τον πρώτο χορό στο Πάνθεον με τα Αγγλικά του Στρατηγάκη.

Θυμάμαι να διαλέγω ομάδα για μονότερη με αντίπαλο δέος την Βάσω από την άλλη μεριά για

αρχηγό.

Θυμάμαι τον κυρ - Αντώνη να μας κυνηγά και την γυναίκα του την Αργυρώ να γελά.

Θυμάμαι τα σύρματα που οι Χουντάιοι έζωσαν τον παράδεισό μας, το 26^ο Δημοτικό Σχολείο και μέσα τους έγκλειστους γείτονες.

Θυμάμαι την πρώτη μεγάλη ημερήσια σχολική

Του Τάκη Νικολάου

εκδρομή του Δημοτικού, στο Χλεμούτσι. Θυμάμαι να σκαλίζω τον κήπου του 26^{ου} Δημοτικού και να φυτεύουμε φράουλες. Γυμναστικές επιδείξεις στο σχολείο και ο Σάκης ο Τσίμπλας με σκουπόξυλο να πηδάει 2 μέτρα, φαινόμενο, και να ρίχνει το μπαλάκι μέχρι το σκουπάδικο του Ντέτου, απίστευτη απόσταση, μυθική για εμάς. Τον Ρόκο και τον Χριστάκη να πηδάνε μήκος έξω από το σκάμμα, τρομερό!

Θυμάμαι ένα μουντό πρωινό τα καμιόνια του Δήμου να ξεφορτώνουν στην πλατεία, για να φυτέψουν κάτι μικρούς φοίνικες...

Θυμάμαι τον Τάκαρο αλειφμένο με λάδι, για μην καεί από τον ήλιο να κουτσάρει στην Γούβα του υπό ανέγερση Εθνικού Σταδίου την ομαδάρια του ΑΙΑΧ, δημιούργημα του Νίκου του Μπουζούκου.

Θυμάμαι, μεσημέρια να πιάνουμε ένα παγκάκι ο καθένας, όπου περιμέναμε να περάσει η Γαλήνη, που σχόλαγε από το Γυμνάσιο, για να την δούμε, απίστευτη ομορφιά!

Θυμάμαι ξενύχτια στου Κρεμανταλά, πρωτοχρονιές στο σπίτι του κυρ Αντώνη. Πόσα δεν ζήσαμε σ' αυτό το σπίτι. Κυρά Πατρούλα, ήρωας, στο τέλος δε πάντα τσακωμός με τον Γιώργο, που αγρίευε το παιχνίδι.

Θυμάμαι ξενύχτια παγωμένα με τον κουμπάρο μου την Σωτήρη, να περιμένουμε να αρχίσει η πρωινή λειτουργία στην Αγία Σοφία, για να μπούμε να ζεσταθούμε...

Θυμάμαι τον Άρη, μια ζωή με τον Φίλο. Η πρώτη ρόδα της παρέας. Μεσημέρι, κρυφά, περιμέναμε να κοιμηθεί ο κυρ - Δημοσθένης, για να πάρουμε το Φιατάκι για βόλτα.

Η νέα πολυπολιτισμική γειτονιά μας

Τις τελευταίες δεκαετίες οι μετακινήσεις πληθυσμών σε ολόκληρο τον κόσμο αποτελούν ένα μοναδικό φαινόμενο. Οι σύγχρονες κοινωνίες χαρακτηρίζονται από τη συνύπαρξη ατόμων και ομάδων με διαφορετική πολιτισμική προέλευση και διαφορετική γλώσσα. Απ' αυτό το γεγονός δεν θα μπορούσε να εξαιρεθεί και η ελληνική κοινωνία. Η παλινόστηση Ελλήνων που είχαν μεταναστεύσει τις δεκαετίες 1960 - '70, η έλευση ομογενών από την πρώην Σ. Ένωση και την Αλβανία καθώς και η ανεξέλεγκτη είσοδος μεταναστών από χώρες του λεγόμενου τρίτου κόσμου, της Α. Ευρώπης και των Βαλκανίων διαμόρφωσαν στην Ελλάδα έναν νέο σκηνικό μιας πολυπολιτισμικής κοινωνίας.

Η πόλη μας δεν θα μπορούσε να αποτελέσει εξαίρεση και η γειτονιά μας, η περιοχή της Αγ. Σοφίας, θα γινόταν ένα από τα κομμάτια που θα συμπλήρωναν το πάζι αυτού του γενικότερου σκηνικού. Χτισμένη στο παραθαλάσσιο μέτωπο της πόλης η ήσυχη γειτονιά με τις μονοκατοικίες και τα οικογενειακά διώροφα, τις αλάνες και τους καφενέδες, οπού συναντιόντουσαν οι παρέες, τα μπακάλικα και τα μικρά μανάβικα, θα άλλαζε όψη. Και μ' αυτό δεν εννοώ την οικοδομική της μεταμόρφωση, αλλά κυρίως την κοινωνική της δομή.

Μαζί με τις πολυκατοικίες και τα μεγάλα Σούπερ Μάρκετ, τα καταστήματα, τις καφετέριες, έκαναν την εμφάνισή τους και οι μετανάστες: Αλβανοί, Ρουμάνοι, Σέρβοι και Βούλγαροι. Καθώς όμως η ξενιτιά έχει δύο όψεις και οι Έλληνες, έως τότε, είχαν γνωρίσει καλά τη μια απ' αυτές, είχε έρθει η ώρα να γνωρίσουν και την άλλη. Οι νέες εικόνες γύρισαν τη μνήμη χρόνια πίσω, όταν τα ξαδέλφια αναχωρούσαν για Γερμανία ή Σουηδία, όταν οι θείοι ξεκινούσαν για Αμερική ή Καναδά, όταν οι συγγενείς έφευγαν για τη μακρινή Αυστραλία, ψάχνοντας για ένα καλύτερο μέλλον. Αυτή, όμως, που τώρα αποτελούσε τη Χώρα της Απαγγελίας ήταν η Ελλάδα, κατ' επέκταση και η πόλη της Πάτρας, η οποία φιλοξένησε και φρόντισε αρκετούς μετανάστες.

Έτσι, και στη περιοχή της Αγ. Σοφίας εγκα-

Της Αντζελίνα Μπιλέρου - Τάση

ταστάθηκαν αρκετοί μετανάστες. Στην αρχή κακόμιοι και ταλαιπωρημένοι, δύστυχοι και κουρελιασμένοι, παρακαλώντας για μια οποιαδήποτε δουλειά και ζητώντας μια «τρύπα» για να μείνουν. Οι γυναίκες της γειτονιάς τους περιμάζεψαν και τους τάισαν, τους έδωσαν ρούχα και σκεπάσματα, οι άνδρες τους προσέφεραν εργασία, ενώ τα παιδιά τους έπαιζαν στις αλάνες με τα Ελληνόπουλα.

Εργάζομενοι σκληρά και μαθημένοι σε δυσκολίες οι μετανάστες, άρχισαν σιγά - σιγά να νοικιάζουν αρχικά αποθήκες, υπόγεια και ημιυπόγεια και στη συνέχεια τα ισόγεια των οικογενειακών διώροφων, που είχαν κατακλύσει την περιοχή. Ήταν τώρα οι γυναίκες τους που βοηθούσαν με την εργασία τους τις Ελληνίδες της περιοχής και όχι μόνο. Οι μετανάστριες μπήκαν στα ελληνικά σπίτια, φρόντισαν τα μωρά και τους ήλικιων μένουν, ενώ δεν ήταν λίγες και οι φορές που έφερναν όλη την ευθύνη ενός νοικοκυρίου. Άρχισαν πια να γίνονται αναπόσπαστο κομμάτι την Ελληνικής οικογένειας. Τα παιδιά των μεταναστών μαθήτευσαν στα ίδια σχολεία και διδάχθηκαν από τους ίδιους δασκάλους με τα ελληνόπουλα. Με το πέρασμα των χρόνων προόδευσαν και σπούδασαν στα ελληνικά πανεπιστήμια. Εργάστηκαν στις τοπικές επιχειρήσεις ερωτεύτηκαν και παντρεύτηκαν ντόπιους (γηγενείς), αγόρασαν μεγάλα διαμερίσματα και μονοκατοικίες, δημιούργησαν οικογένειες, έσπησαν δικές τους δουλειές και για δεκαετίες συμβιώνουν αρμονικά με τους κατοίκους της περιοχής.

Οι οικογένειες των πρώτων μεταναστών (δεν χρησιμοποιώντας τη λέξη «οικογένειες» - θέλω να διαχωρίσω τη συμπεριφορά μεμονωμένων στοιχείων από την κατάσταση αυτή) αφομοιώθηκαν σχετικά ομαλά από την κοινωνία της περιοχής της Αγ. Σοφίας και όχι μόνο.

Η ήπια και ομαλή προσέγγιση της κατάστασης αυτής και από τις δύο πλευρές συνέβαλε στην ομαλή διαβίωση του γηγενή και αλλοδαπού πληθυσμού της περιοχής.

Τα τελευταία, όμως, χρόνια η κατάσταση έχει

ξεφύγει από τον έλεγχο και η μετανάστευση έχει πάρει μια άλλη διάσταση. Η Ελλάδα και κυρίως η Πάτρα χρησιμοποιείται από τους μετανάστες ως πέρασμα προς τις άλλες χώρες της Ευρώπης. Η κατάσταση με τους Αφγανούς, τους Μαροκινούς, τους Πακιστανούς κ.λ.π., είναι σε όλους μας γνωστή. Όντας πολύ κοντά στο λιμάνι η περιοχή της Αγ. Σοφίας έγινε το επίκεντρο της δράσης αυτού του νέου κύματος μεταναστών. Οι εξαθλιωμένοι αυτοί νέοι με τα βρώμικα πρόσωπα, τα ξεσκισμένα ρούχα και τα ανύπαρκτα πολλές φορές υποδήματα έγιναν και πάλι μέρος της καθημερινότητας των κατοίκων της Αγ. Σοφίας. Οι συνθήκες όμως έχουν αλλάξει. Οι άνθρωποι αυτοί δεν ζητούν πια σπίτι και εργασία, δεν επιθυμούν να εγκατασταθούν μόνιμα στην πόλη, αποζητούν την ανοχή της κοινωνίας και των αρχών, για να περάσουν παράνομα προς την Ευρώπη. Συντρούν υποτυπωδώς τους εαυτούς τους, τρώνε από τα σκουπίδια, κοιμούνται έξω, δεν τους ενδιαφέρει η προσωπική τους υγειεινή αλλά ούτε και των άλλων, αδιαφορούν για τα πάντα, με μόνη έννοιά τους τη διαφυγή.

Παρά τις προσπάθειες που έχουν γίνει κατά καιρούς από τους κατοίκους και τους ιδιοκτήτες των καταστημάτων της περιοχής, η πολιτεία μένει αδιάφορη και άπρακτη μπροστά σ' αυτή την αθλιότητα. Τα ανήμπορα αυτά πλάσματα, που ως επί το πλείστον είναι νέα παιδιά, γίνονται συχνά αντικείμενα εκμετάλλευσης από αδίστακτους δουλεμπόρους κι άλλους, που αποσκοπούν να πλουτίσουν εις βάρος τους.

Το γεγονός ότι άρχισε να λειτουργεί το νέο λιμάνι με τους μετανάστες να έχουν μετατοπιστεί στη Νότια πλευρά της πόλης και την περιοχή μας να έχει «καθαρίσει», δεν σημαίνει ότι το πρόβλημα λύθηκε. Πρέπει η κοινωνία να ευαισθητοποιηθεί και η πολιτεία να πάρει δραστικά μέτρα έτσι ώστε να βρεθεί μια λύση κοινά αποδεκτή στο μεγάλο αυτό πρόβλημα, που εδώ και χρόνια ταλανίζει την πόλη.

Ποτέ όμως κανείς μας δεν πρέπει να ξεχάσει ότι σε αυτόν τον κόσμο είμαστε όλοι μετανάστες, με μια προσωρινή άδεια παραμονής πάνω σ' αυτή τη γη, αθεράπευτα περαστικό.

Γιατί να μην έχει δημιουργηθεί ακόμα ένα Μουσείο Νεότερης Ιστορίας της Πάτρας;

Μετά από περιήγηση στην νέα πτέρυγα του αρχαιολογικού μουσείου της Πάτρας, θαυμάζοντας κρυμμένους θησαυρούς αυτής της πόλης, προβληματίστηκα γιατί να μην έχει δημιουργηθεί ακόμα ένα Μουσείο Νεότερης Ιστορίας της Πάτρας. Ψάχνοντας για χώρους στέγασης σε αυτήν την πόλη υπάρχουν, χαρακτηριστικό παράδειγμα το Σκαγιοπούλειο Ίδρυμα, ανακαινισμένο και ερμηνητικό

κλειστό εδώ και δεκαετίες με το επιβλητικό κήπο καθώς βρίσκεται μερικά τετράγωνα από το νέο λιμάνι.

Άλλος χώρος θα μπορούσε να αξιοποίηση ο Ο.Λ.Π.Α στην πρώην Πειραιϊκή - Πατραιϊκή ως πολυχώρο πολιτισμού μέσα στης τεράστιες εγκαταστάσεις, κατάλληλος χώρος για στέγαση μουσείου.

Σχετικά με το πρώην εργοστάσιο του Λαδόπουλο ένα θα πω οι ζαμαρίες έτοιμες να καταρρεύσουν στην Ακτή Δυμαίων καθώς οι πινακίδες Πάτρα 2006 βρίσκονται ακόμα στην θέση τους να δείξουν ότι κάποτε φιλοξενήσαμε την Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης, καλυτέρα να στεγαστούν όλες οι υπηρεσίες του δήμου γλιτώνοντας ενοίκια από διάφορα διάσπαρτα ακίνητα.

Μερικά από τα εγκαταλειμμένα ακίνητα όπως η πάλαια Νομαρχία στην οδός Πατρεών, αποθήκες του Μπάρου κλειστά, το παλαιό νοσοκομείο (Πνευματικό - Καλλιτεχνικό κέντρο του Δήμου) με τα σάπια πατζούρια και τα σπασμένα τζάμια, το Παλαιό Αρσάκειο καλά το αποκτήσαμε να δούμε τελικά πως θα αξιοποιηθεί.

Το Μουσείο Νεότερης Ιστορίας θα μπορούσε να φιλοξενήσει διαφορές πτέρυγες ΛΙΜΑΝΙ (Ναυτιλιακές Εταιρείες - Σταφίδα - Φάρος), ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ (Πειραιϊκή - Πατραιϊκή, Ε.Γ.Λ., Μάρμος, Πιρελλή, Μύλοι Αγ. Γεώργιου, Βεσσ., Μισκό κ.τ.λ.), ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ (Καρναβάλι, Φεστιβάλ, Θέατρο, κινηματόγραφοι, μουσική, ποίηση, εκδόσεις κ.τ.λ.), ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ (Μουστάκης, Τοξαβίδης, Καγιάφας, Αθηναϊκή Αγορά, Βοσνιακής, Καραβίτης κ.τ.λ.), ΛΑΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ (μεταφορά από τη Σκαγιοπούλειο) καθώς και ένα ΠΡΑΤΗΡΙΟ ΜΕ ΤΟΠΙΚΑ ΠΡΟΙΟΝΤΑ (Τεντούρα, Κρασιά, Μαυροδάφνη, Λουκούμια, και σουβενίρ).

Θα μπορούσε στηθεί σε μεγαλύτερη κλίμακα όπως

Του Οδυσσέα Ξεριζωτή

το Δημοτικό Μουσείο Καλαβρυτινού Ολοκαυτώματος των με οιθόνες, φωτογραφίες, αντικείμενα κ.α. που να μαρτυρούν ότι η πόλη δεν έχει μόνο το Καρναβάλι και των Άγιο Ανδρέα.

Τώρα κοντά σας
με το νέο κατάστημα
ZAKYNTHOU 33 & KYPROU

ΚΕΝΤΡΙΚΑ: ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ & Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 198
(Έναντι Τ.Ε.Ι. ΠΑΤΡΩΝ)
ΤΗΛ. & fax: 2610/324000 -2610/526993
e-mail: arapis3a@otenet.gr

Η Θλατεά
ψητοπωλείο

Ρε σύ...

Πάμε θλατεία;
από το μεσημέρι!

ΤΗΛ. DELIVERY
2610 434.449
6971 656. 646

από 12:00 έως 24:00
Κυριακή 17:00 έως 24:00

Αν. Σοφίας 1, Πάτρα
Πεζόδρομος

Μαρ...άτες...
οπικές γεύσεις!

Το Κατόπιν:
Καναποτοπόλεως 28,
Τηλ. Περούνας:
2610 432.029

ΔΙΔΥ

Self Service-Restaurant

Ζε Κατόπιν:
Μεγ. Αλεξάνδρου & Αθηνών,
Τηλ. Περούνας:
2610 311.132

Έστα Ευφραιμίδη

δωρεάν φοίτηση Αγγλικής γλώσσας

για τους μαθητές Α Junior και Β Junior,

για την σχολική χρονιά 2011-2012.

ΚΕΝΤΡΟ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ
Έστα Ευφραιμίδη

Έλληνος Στρατιώτου 50, Πάτρα, 2610-454.252
Κινητό: 6936-788.142 email: estav@otenet.gr

Βιβλοχαρτοπωλεία - ΑΝΑΛΟΓΙΑ

Εουμπι

ΒΙΒΛΑ - ΣΧΟΛΙΚΑ ΕΙΔΗ - ΧΑΡΤΙΑ - ΕΙΔΗ ΣΧΕΔΙΟΥ - ΔΩΡΑ - ΕΠΟΧΙΑΚΑ

Κεντρικό: Κορινθίου 19-21, Τηλ.: 2610 431655 - 2610 433642

Υποκύρια 1: Λαζαρέου 17, Τηλ.: 2610 423642

Υποκύρια 2: Στ. Γρανίτσα 22-24

ΓΙΑ ΠΑΡΑΤΕΜΕΣ, Fax: 2610 450.333
Tel.: 2610 450.967
e-mail: eoumpi@otenet.gr

Σχολικές Βιβλιορογάσεις

GOVA ΛΟΥΚΕΤΟ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ ΣΑΣ

- ΚΛΕΙΔΙΑ ΜΕΣΩ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΗ
- ΚΛΕΙΔΑΡΙΕΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
- ΑΜΕΣΑ & ΥΠΕΥΘΥΝΑ
- ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΟΛΟ ΤΟ 24ΩΡΟ
- ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ ΠΑΝΤΩΣ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΑΞΕΣΟΥΑΡ

Ακόμα, κατασκευάζουμε κλειδιά immobilizer και καμένα κλειδιά με immobilizer.
Επίσης άνοργα αυτοκινήτων και σπιτιών, σε κάθε τύπον κλειδαριά!

Έλληνος Στρατιώτου 50 - Πάτρα
Τηλ.: 2610 454.252
Κιν.: 6946 593.719

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΑΝΕΓΕΡΣΕΩΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ

Ο ιερός Ναός της Αγίας Σοφίας κτίσθηκε σε οικόπεδο ιδιοκτησίας του ΟΔΕΠ, που παραχωρήθηκε με απόφαση του αείμνηστου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κυρού Ιερωνύμου.

Στην αρχή και λόγω οικονομικής αδυναμίας κτίσθηκε ο πρώτος μικρός ναός, του οποίου η θεμελίωση πραγματοποιήθηκε στις 29/4/1971 υπό του Μητροπολίτου Πατρών κυρού Κωνσταντίνου.

Με υπεράνθρωπες προσπάθειες του συσταθέντος Περιφερειακού Συλλόγου Πατρών «Η Αγία Σοφία» ο μικρός αυτός ναός ολοκληρώθηκε το μήνα Σεπτέμβριο του ίδιου χρόνου. Την 12/9/1971 τελέσθηκαν τα εγκαίνια στο όνομα της Αγίας Σοφίας και των Αγίων Μαρτύρων Θυγατέρων αυτής πίστεως, αγάπης και ελπίδας υπό του Μητροπολίτου κυρού Κωνσταντίνου.

Μετά από ενέργειες του Μητροπολίτου πρώην Πατρών κ. Νικοδήμου που εκδόθηκε τον Σεπτέμβριο του 1974, αναγνωρίστηκε η Ενορία της Αγίας Σοφίας Πατρών και ορίστηκε η περιοχή αυτής εντός του σχεδίου της πόλεως των Πατρών.

Με την πάροδο του χρόνου και την ραγδαία αύξηση του πληθυσμού της ενορίας, ο μικρός αυτός ναός δεν μπορούσε να εξυπηρετήσει τους ενορίτες. Έτσι κρίθηκε σκόπιμο να για την ανέγερση νέου ναού στην ίδια ακριβώς θέση. Ο θεμέλιος λίθος κατατέθηκε από τον Μητροπολίτη πρώην κ. Νικόδημο στις 2/1/1982. Τα εξωτερικά και εσωτερικά έργα του περικαλλούς αυτού ναού έχουν ολοκληρωθεί, συνεχίζεται όμως η αγιογράφησή του.

Οι συντελεστές των δύο σπουδαίων αυτών έργων είναι πολλοί. Εκείνος όμως που πραγματικά έχει συνδέσει το όνομά του με την Αγία Σοφία, είναι αναμφισβήτητα ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Ερμόλαος Μασσαράς.

ΟΡΓΑΝΑ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΝΑΟΥ

Ο ναός διοικείται από το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο, που είναι πενταμελές. Τα μέλη του διορίζονται ανά τριετία από το Μητροπολιτικό Συμβούλιο. Πρόεδρος είναι βάσει του νόμου ο εκάστοτε Ιεραπολίτης Προϊστάμενος του ναού. Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο έχει την φροντίδα για την καλή λειτουργία του ναού. Για τη συγκέντρωση των προσφορών από τους πιστούς και τη διαχείριση αυτών μετά φόβου Θεού για την αντιμετώπιση των τρεχουσών λειτουργικών δαπανών. Φροντίζει επίσης για την ευταξία κατά την τέλεση των ιερών Ακολουθιών, την καθαριότητα του Ναού και την προετοιμασία των επήσιων

εορταστικών εκδηλώσεων (εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα, εορτής της Αγίας Σοφίας κ.α.).

Η ΕΡΑΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Παράλληλα με το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο λειτουργεί και Ερανική Επιτροπή, η θητεία των μελών της οποίας είναι ετήσια. Τα μέλη της διορίζονται από το Μητρο-

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

ΛΑΤΡΕΥΤΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ: Το έργο αυτό ανήκει εξ' ολοκλήρου στους ευλογημένους πατέρες του ναού, οι οποίοι εκδαπανώνται για τον αγιασμό και την ευλογία του πιστού λαού του Θεού.

ΙΕΡΑ ΕΞΟΜΟΛΗΓΗΣΗ: Οι εφημέριοι του ναού έχουν το οφίκιο του Πνευματικού Πατρός και επιτελούν με φόρμα Θεού το Ιερό αυτό έργο τους για την οικοδομή στην πίστη των προσερχομένων στο Ιερό Μυστήριο της Εξομολογήσεως.

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Λειτουργούν κατηχητικά σχολεία για την αγωγή στην πίστη του Χριστού, των μαθητών και μαθητριών Δημοτικών σχολείων, των Γυμνασίων και των Λυκείων της περιοχής μας. Με την έλευση του νέου Μητροπολίτη μας κ. Χρυσοστόμου, γίνεται μια προσπάθεια αναβάθμισης των κατηχητικών σχολείων, με θετικά αποτελέσματα και για την ενορία της Αγίας Σοφίας.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΔΙΔΑΧΗ

Στην ενορία μας πραγματοποιούνται οι παρακάτω πνευματικές εκδηλώσεις:

- Κάθε Τετάρτη μετά τον Εσπερινό και Ιερά Παράκληση, πραγματοποιείται Θεός Κήρυγμα.
- Κάθε Δευτέρα θρησκευτική ομιλία στο πνευματικό κέντρο της ενορίας.
- Κάθε Τρίτη κύκλοι μελέτης της Αγίας Γραφής.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΕΡΓΟ

Το Φιλόπτωχο Ταμείο της ενορίας έχει να επιδειξει τα τελευταία χρόνια σημαντικό έργο. Συγκεκριμένα:

- Σε ημερίδα βάση σιτάρι τριάντα περίπου οικογένειες αναξιοπαθούντων ενοριτών, που στερούνται βοήθειας και συμπαράστασης.
- Εχει αποστέλει αρκετές φορές τρόφιμα στους ευλογημένους φύλακες Μοναχούς και Κληρικούς των Αγίων Τόπων στα Ιεροσόλυμα, σε απάντηση σχετικής εκκλήσεως για βοήθεια.

- Εχει πραγματοποιήσει από το έτος 1995 μέχρι σήμερα αρκετές φιλανθρωπικές αποστολές με τρόφιμα, φάρμακα, ρουχισμό και σε αρκετές απ' αυτές σημαντική οικονομική βοήθεια σε διάφορες πόλεις, όπως: Μπανιαλούκα, Νέα Τοπάλα, Νίσ, Σύμποβο, Κράνια, Βοσνία, Πατριαρχείο Σερβίας, Βελιγράδι, Μητρόπολη Ρουμανίας, Επισκοπή Πότι, Γεωργία κ.α.
- Εχει φιλοξενήσει κατά καιρούς παιδιά των παραπάνω πόλεων και περιοχών, όπως και Σερβίας, Β. Ηπείρου κ.α.

Αναφορά στο 10ο Σύστημα Προσκόπων

Το 10ο Σύστημα Προσκόπων ιδρύθηκε από τον Αλέξανδρο Κομνηνό και τον Σπύρο Πέτροβιτς το 1936, έναντι της εκκλησίας της Παντανάσσης.

Η ομάδα του συστήματος μας το 1938

αποτέλεσε τιμητικό άγημα που συνόδευσε τη λοκπνή με τη καρδιά του βαρώνου Πέτρου

Ντε κουπερτέν, του αναβιωτή των Ολυμπιακών αγώνων όταν τη μεταφέραμε και την τοποθετήσαμε στο μνημόνιο πουβ υπάρχει στην ιερή αυλή της Ολυμπίας.

έχει αποδόσει τιμές στα εγκαίνια του υδροηλεκτρικού έργου του Γλαύκου. Ήταν η

πρώτη που συνόδευσε το πρώτο αωτομοτρίς στο ταξίδι των εγκαίνιων από Πάτρα προς Πύργο.

Επίσης από το σύστημα μας έχει περάσει και ο πρώην Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κωστής Στεφανόπουλος, όποιος αναφερόμενος είπε: "τρέφω μεγάλη εκτίμηση

για τον προσκοπισμό και τις αρχές του. Το σύστημα συνεχίζει ακόμα και σήμερα τη δράση του σ' ένα καινούργιο χώρο που μας παραχωρήθηκε από τον π. Ερμόλαο και Στυλιανό Μασσαρά, τους εφημέριους του ιερού Ναού Αγίας Σοφίας και πιστεύουμε με τη βοήθεια αυτών και της Εκκλησίας να συνεχίσουμε το έργο μας.

Σε μια Ορθόδοξη Χριστιανική Κοινωνία η Εκκλησία δεν καταπιάνεται, ούτε περιορίζεται μόνο στα θρησκευτικά θέματα και στην επιτέλεση πνευματικού έργου. Παράλληλα προσφέρει και κοινωνικό έργο αφού και αυτό αποτελεί κομμάτι της Όλης αποστολής της, την οποία πρέπει να εκπληρώσει. Σημαντικό συστατικό κομμάτι κάθε κοινωνίας αποτελεί η νεολαία. Μια κοινωνική ομάδα που χρίζει ιδιαίτερου χειρισμού και αντιμετώπισης αφού αυτή θα επιφορτιστεί με το βάρος της διατήρησης της εθνικής, πνευματικής και κοινωνικής υπόστασης του τόπου. Αυτή θα κληθεί να συνεχίσει και να βελτιώσει το πρόσωπο της κοινωνίας σε όλους τους τομείς απορρίπτοντας τα λάθη και τα στραβά των προηγούμενων.

Η νεολαία απαρτίζεται από άτομα που βρίσκονται στα πρώτα στάδια της ενηλικώσης. Η περίοδος αυτή της ενηλικώσης θεωρείται ορόσημο για την υπόλοιπη ζωή του ανθρώπου καθώς ολοκληρώνεται η διαμόρφωση της προσωπικότητάς του, παίρνει σημαντικές αποφάσεις για την ζωή του ενώ καλείται να αντιμετωπίσει τα διάφορα υπαρξιακά, πνευματικά, ηθικά και υλικά διλλήμματα που προκύπτουν μέσα από την πρώτη επαφή και γνωριμία του με τον πραγματικό κόσμο. Όλα αυτά καθιστούνται να νεαρής ηλικίας άτομα ιδιαίτερα ευάλωτα στους διάφορους κινδύνους που ελλοχεύουν στην σύγχρονη κοινωνία. Έτοι μη σωστή στήριξη και καθοδήγηση τους, χωρίς συνάμα να πειριορίζεται η ελευθερία και βουλησή τους κρίνεται απαραίτητη. Εδώ είναι που καλείται η Εκκλησία να διαδραματίσει τον δικό της ρόλο σε πνευματικό και κοινωνικό επίπεδο προβάλλοντας ταυτόχρονα το μόνο ασφαλή δρόμο, το δρόμο του Χριστού.

Είναι κοινή αποδοχή το γεγονός πως η ενορία, αποτελεί το κύτταρο της Εκκλησιαστικής ζωής, μέσα και έξω από τον Ναό. Πιο συγκεκριμένα, μία πολύ όμορφη παρομοίωση ενός σύγχρονου θεολόγου για το τι είναι ενορία, απεικονίζει πολύ σωστά την ενορία με ένα ψηφιδωτό, όπως πολλά από τα ψηφιδωτά που κοσμούν με την ομορφιά τους διάφορους Βυζαντινούς Ναούς. Και όπως ένα ψηφιδωτό αποτελείται από πολλές ψηφίδες, έτσι και η ενορία αποτελείται από πολλούς ενορίτες. Και όπως υπάρχουν ψηφίδες από διάφορα υλικά, είτε ακριβότερα είτε φτηνότερα, έτσι και οι ενορίτες σε μία ενορία έχουν μεταξύ τους διάφορες ή ομοιότητες. Για να είναι όμως η εικόνα ενός ψηφιδωτού σωστή, χρειάζονται όλες οι ψηφίδες ασχέτου υλικού. Έτσι ακριβώς και η ενορία, χρειάζεται όλους τους ενορίτες της. Είναι λοιπόν η ενορία μία μεγάλη εικόνα, που την συνθέτουν οι ενορίτες της.

Η ενορία της Αγίας Σοφίας Πατρών, μία από τις μεγαλύτερες ενορίες της πόλης μας, έχει και αυτή την δική της εικόνα, το δικό της ψηφιδωτό. Το σημαντικότερο όμως κομμάτι της εικόνας αυτής, ίσως το πιο νευραλγικό κομμάτι, χωρίς βέβαια να παραγωνίζονται όλα τα υπόλοιπα, είναι αυτό της νεολαίας, των νέων ανθρώπων που αποτελούν την ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο.

Η νεολαία είναι ένα πεδίο, με το οποίο η Εκκλησία μπορεί να έρθει σε πολύ θετική αλληλεπίδραση. Πρωταρχικός σκοπός της Εκκλησίας, είναι να έρθει σε επαφή με τους νέους. Είναι σύνηθες το άκουσμα ότι

ΕΝΟΡΙΑ ΚΑΙ ΝΕΟΙ

Με αγάπη Χριστού,
Πρεσβύτερος Στυλιανός Μασσαράς

κάποιος νέος ήρθε στην Εκκλησία λόγω κάποιου άλλου. Μα και εκείνος ήρθε λόγω κάποιου τρίτου. Με αυτό τον τρόπο καταλαβαίνουμε όλοι μας ότι υπάρχει μια αλυσίδα, μια παρέα. Μια παρέα φίλων που σκοπό έχει να έρθει πιο κοντά στην Εκκλησία, πιο κοντά στο Θεό. Η νεανική

παρέα στο χώρο της Εκκλησίας είναι υποσύνολο μιας μεγαλύτερης παρέας που είναι η ενορία και εκείνη υποσύνολο μιας ακόμα μεγαλύτερης που είναι η Εκκλησία. Έτσι γίνεται κατανοητό πως άμα βρούμε τη σωστή παρέα ερχόμαστε κοντά στην Εκκλησία αν πάλι όχι τότε απομακρυνόμαστε. Συμβαίνει αυτό που περιέγραψε σε ένα άρθρο του ο Μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, όπου έγραφε: «Γιατί όταν οι φίλοι είναι διαλεγμένοι, τότε η φίλια γίνεται γέφυρα που οδηγεί στην πρόσδοτο». Όταν όμως οι φίλοι είναι σκάρτοι η φίλια εκφυλίζεται σε ένα συναγελασμό πολύ επικίνδυνο για την ψυχική υγεία αυτών που τον απαρτίζουν.».

Όπως και να 'χει το πράγμα, η αντίληψη που πρέπει να έχει η Εκκλησία για τους νέους, καθώς και οι νέοι για την Εκκλησία, πρέπει να βασίζεται στην σχέση μητέρας-παιδιού, δηλαδή στην αγάπη. Η Εκκλησία, πρέπει πάντα να είναι μία ανοιχτή αγκαλιά για τους νέους, όπως ήταν ανοιχτή αγκαλιά του πατέρα του ασώτου υιού, από την σχετική Ευαγγελική περικοπή. Μία αγκαλιά που τους χωρά όλους ανεξαρέτως.

Τον μεγαλύτερο εδώ και καθοριστικότερο ρόλο, παίζει ο κληρικός-ποιμένας της ενορίας, που ενσαρκώνει την αγκαλιά αυτή, και έχει την ευθύνη, ώστε νη σχέση αυτή νέων-Εκκλησίας να έχει την σωστή πορεία. Ο στόχος είναι ένας: Να συνειδητοποιήσουν οι νέοι, πως η Εκκλησία, είναι το δικό τους σπίτι. Πως αποτελούν κομμάτι της Εκκλησίας, πως είναι οι διοι Εκκλησία, πως αποτελούν μέλη του σώματος της Εκκλησίας.

Η παρέα ταιριάζει με την Εκκλησία. Αν δούμε τη λέξη παρέα ετυμολογικά θα ανακαλύψουμε ότι προέρχεται από την ιστιανική λέξη παρεία που σημαίνει «ίσος, όμοιος». Στην Εκκλησία μας όλοι είμαστε ίσοι, όμοιοι. Ο Απόστολος Παύλος μας λέει ότι μεταλαμβάνοντας των Αχράντων Μυστηρίων γινόμαστε ομόσωμοι και ομόαιμοι. Συνεχίζοντας μας λέει ότι όλοι είμαστε ίσοι και κεφαλή μας ο Χριστός. Μα και τα χαρακτηριστικά μιας παρέας μοιάζουν με εκείνα της Εκκλησίας. Σε μια παρέα πρέπει

να υπάρχει ενότητα και ομοιψυχία ώστε να αποφεύγονται οι εγωισμοί και η θέληση για αυτονομία που σαν απότοκο θα έχουν κάποιος να ηγηθεί στην παρέα και να επιβάλλει τις ιδέες του. Στη παρέα πρέπει να κυριαρχεί η αγάπη όπως και στην Εκκλησία μας. Για την αγάπη μέσα στην παρέα είχε πει ο Αριστοτέλης: «Η φιλία βρίσκεται περισσότερο στο ν' αγαπά κάποιος τους άλλους, παρά στο να τον αγαπούν οι άλλοι».

Οι νέοι επίσης χρειάζονται και τον Δικό τους χώρο. Αυτό που προσωπικά εγώ οραματίζομαι, είναι ένας χώρος, κοντά στον Ιερό Ναό, όπου ο κάθε νέος, θα βρει αυτήν την παρέα, αυτή την αγκαλιά. Στον χώρο αυτό θα πρέπει να υπάρχουν πράγματα, που σήμερα οι νέοι ψάχνουν να βρουν σε άλλους χώρους, (καφετέριες, σφαιριστήρια κ.ο.κ.), γενικά σε χώρους όπου είναι δύσκολο να παραχθούν υγιή κοινωνικά κύτταρα, και όπου είναι δύσκολο να λειτουργήσει σωστά η αγάπη της παρέας και της συντροφιάς.

Μπορούμε όμως να συγκεντρώσουμε τα στοιχεία

αυτά που αρέσουν στους νέους. Σε έναν χώρο, που μπορεί να λειτουργήσει σωστά η αξία αυτή της συντροφιάς, και πάντοτε κάτω από την αγάπη και τα φτερά της Εκκλησίας. Παραδείγματος χάριν, ένας χώρος όπου θα προσφέρεται καφές ή αναψυκτικά, κάποια βιβλιοθήκη με κόμικς ή άλλα βιβλία, κάποια ηλεκτρονικά ή επιτραπέζια παιχνίδια, σίγουρα μπορούν να δώσουν την αίσθηση στους νέους ότι ανήκουν σε μία ομάδα, και συγχρόνως αποτραβώντας τους από διαφόρους επικίνδυνους χώρους. Θα μπορέσουν οι νέοι να έχουν την συνείδηση της ομάδας, της εικόνας, του ψηφιδωτού. Επίσης, ένα ακόμα πεδίο, το οποίο λειτουργεί θετικά στους νέους, και στο οποίο μπορεί η Εκκλησία να σταθεί αρωγός, είναι ο αθλητισμός. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί ο Α.Ο. ΓΑΛΗΝΗ, όπου πολλοί νέοι, μέσα από τον αθλητισμό έγιναν μία πολύ ωραία συντροφιά, αγάπησαν την Εκκλησία και αντίστροφα.

Σκοπός της κάθε ομάδας, της κάθε συντροφιάς, της κάθε παρέας, είναι να παρέχει στους νέους μια συντροφιά όχι μόνο στον πνευματικό τους αγώνα και τις αναζητήσεις τους, αλλά και μια συντροφιά στην απλή καθημερινότητα. Θέλει να αποτελεί ένα καταφύγιο για τους νέους, από το οποίο θα πάρουν δύναμη και πνευματική τροφή ώστε να συνεχίζουν να μάχονται στους αγώνες της ζωής. Επίσης σκοπός της συντροφιάς είναι να δείξει στους νέους πως δεν αποτελούν «μεμονωμένα» περιστατικά και ιδιαίτερες περιπτώσεις. Άλλα, υγιή μέλη της ζωής της Εκκλησίας των οπίων η κοινωνία είναι απαραίτητη για την επίτευξη του αγαθού. Φυσικά τα παραπάνω δεν έχουν σαν απότερο σκοπό την δημιουργία ενός κλειστού κύκλου που θα προστατεύει τα συγκεκριμένα άτομα. Το αντίθετο μάλιστα οι πόρτες ήταν και θα είναι πάντα ορθάνοιχτες για να τις διαβούν όσοι και όποιοι θέλουν να αναζητήσουν απαντήσεις στους προβληματισμούς τους με μόνη προϋπόθεση την ύπαρξη καλής διάθεσης.

Μπορούμε και πρέπει να προσταθήσουμε όλοι μαζί, να σταθούμε αρωγοί στο πολύτιμο αυτό κομμάτι της κοινωνίας που λέγεται νεολαία. Τα προβλήματα είναι πολλά και οι προκλήσεις πολύ μεγάλες. Πρέπει όμως να σταθούμε αρωγοί. Στο κάτω-κάτω, η Εκκλησία είναι αγάπη, και αγάπη σημαίνει θυσία. Οφείλουμε λοιπόν να θυσιαστούμε για τ

ΠΕΡΙ ΥΠΝΟΥ

Ο ύπνος είναι μία σύνθετη λειτουργική κατάσταση του Κεντρικού Νευρικού Συστήματος απαραίτητη για τη διατήρηση και καλή λειτουργία του εγκεφάλου. Παλαιότερα θεωρείτο ενιαία φάση κατά την διάρκεια της οποίας το άτομο δεν κινείται, έχει κλειστά μάτια και ελαπτωμένο μυϊκό τόνο, αναπτύσσει ήρεμα το σώμα του λαμβάνει ορισμένες θέσεις και δεν απαντά σε ήπια εξωτερικά ερεθίσματα. Η εκτίμηση δηλαδή της καταστάσεως του ατόμου (ύπνος ή εγρήγορση) βασιζόταν μόνο στην απλή παρατήρηση. Ο τρόπος αυτός εκτιμήσεως είχε ως βασικό μειονέκτημα καθορισμού της χρονικής διάρκειας του πραγματικού ύπνου.

Το 1929 ο Berger περιέγραψε ηλεκτρική δραστηριότητα του εγκεφάλου με χρήση ηλεκτροδίων στο τριχωτό της κεφαλής, η οποία είναι έντονη κατά την εγρήγορση και ασθενής κατά την ηρεμία και τον ύπνο. Αργότερα, άρχισε να χρησιμοποιείται το εγκεφαλογράφημα στις μελέτες του ύπνου και απεδείχθει ότι αυτός χαρακτηρίζεται από ποικιλία ηλεκτροεγκεφαλικής δραστηριότητας.

Σημαντική βοήθεια στη μελέτη και κατανόηση ύπνου ήταν η ανακάλυψη από τους Aserinsky και Kleitman το 1953, της φάσεως αυτού, η οποία συνοδεύεται από ταχείς κινήσεις των οφθαλμών (Rapid Eye Movements – REM) και συνδέεται με αυξημένη ονειρική δραστηριότητα. Η χρήση του ηλεκτροεγκεφαλογραφήματος (ΗΕΓ) του ηλεκτρομυογραφήματος (ΗΟΓ) διευκόλυνε το διαχωρισμό του ύπνου σε διάφορα στάδια.

Το «γιατί κοιμόμαστε» δηλαδή η λειτουργική σημασία του ύπνου δεν είναι πλήρως διευκρινισμένη ακόμη. Αυτό που είναι σαφές αποστέρηση του ύπνου δεν είναι πλήρως διευκρινισμένη ακόμη. Αυτό που είναι σαφές είναι ότι η αποστέρηση του ύπνου για μεγάλο διάστημα (πάνω από τέσσερις ημέρες) οδηγεί σε σοβαρές διαταραχές της αντιλήψεως, της σκέψεως και του προσανατολισμού. Παρατεταμένη αποστέρηση μπορεί να οδηγήσει ακόμη και σε θάνατο όπως έδειξαν πειράματα σε ζώα, όταν όμως το άτομο κοιμηθεί οι διαταραχές αυτές εξαφανίζονται.

Όπως μετά από διάστημα αποστέρησης χαρακτηρίζεται από την παρουσία βραδέων κυμάτων τα οποία αποκαθίστανται πλήρως, σε αντίθεση με τη φάση REM η οποία αποκαθίσταται μερικώς. Μελέτες έδειξαν ότι ο επαρκής ύπνος βραδέων κυμάτων είναι απαραίτητος για να νοιώσουμε την αίσθηση της αναζωογονήσεως και της ξεκούρασης.

Η μελέτη και εκτίμηση του ύπνου βασίζεται στην ολονύκτια καταγραφή που πραγματοποιείται στο Εργαστήριο Ύπνου. Τα

ηλεκτρόδια για την καταγραφή του ΗΕΓ τοποθετούνται, σύμφωνα με τα διεθνώς ισχύοντα στο τριχωτό της κεφαλής και τη μαστοειδή απόφυση, τα ηλεκτρόδια για το ΗΟΓ στους έξω κανθούς αμφοτέρων των οφθαλμών και τα αντίστοιχα για το ΗΜΓ στην υπογνάθιο περιοχή. Είναι αυτονότο ότι η τοποθέτηση των ηλεκτροδίων πρέπει να γίνει με τέτοιο τρόπο ώστε, αφ' ενός μεν να μην ενοχλείται ο εξεταζόμενος και διαταράσσεται ο ύπνος του, αφ' ετέρου δε να μην ξεκολλούν την νύκτα περιορίζοντας της διαγνωστική ακρίβεια λόγω κακής καταγραφής.

Η ανάλυση της καταγραφής γίνεται σε περιόδους των 20-30 δευτερολέπτων οι οποίες ονομάζονται εποχές (epochs). Κάθε εποχή χαρακτηρίζεται ως συγκεκριμένο στάδιο ύπνου

**Γράφει: Ο Χαράλαμπος Δ. Τσιτσάρας
Ειδικός Πνευμονολόγος - Φυματιολόγος
Κλίκις 8 & Λεμεσού (2^{ος} όροφος) ΠΑΤΡΑ (όπισθιν
Εθν. Τράπεζας Ελλ. Στρατιώτου), τηλ.: 2610/432746**

δευτ.) ημιτονοειδών κυμάτων συχνότητας 12-14 HZ, ενώ τα συμπλέγματα K είναι μεμονομένα οξύαιχμα κύματα δέλτα αποτελούμενα από μία θετική και μία αρνητική φάση. Η εμφάνιση των συμπλεγμάτων και σηματοδοτεί την έναρξη του βαθέως ύπνου.

Τα στάδια 3 και 4 τα οποία ονομάζονται και ύπνος βραδέων ή δέλτα κυμάτων χαρακτηρίζονται από την παρουσία πολύ βραδέων (0.5-3HZ) κυμάτων δέλτα υψηλού δυναμικού (πάνω από 75 μν). Το ποσοστό του χρόνου που καταλαμβάνουν τα κύματα αυτά σε κάθε εποχή των 30 δευτερολέπτων διαχωρίζει τα δύο στάδια. Ποσοστό κυμάτων δέλτα έως το 50% της εποχής χαρακτηρίζει το στάδιο 3, ενώ ποσοστό πάνω από το 5% το στάδιο 4.

Τα προαναφερθέντα στάδια ανήκουν στη μη REM φάση του ύπνου. Η φάση REM αποτελεί ξεχωριστή οντότητα με συγκεκριμένα χαρακτηριστικά. Η μετάβαση από την εγρήγορση στα διάφορα στάδια του ύπνου συνοδεύεται από μείωση της μυικής δραστηριότητας στο HM5, με σχεδόν πλήρη εξαφάνισή της κατά τη φάση REM. Παρατηρείται δηλαδή στο στάδιο αυτό πλήρης μυική ατονία των γραμμωτών μυών, χωρίς όμως να παραλύουν οι μύες που είναι υπεύθυνοι για τις κινήσεις των οφθαλμών. Για το λόγο αυτό στη φάση REM παρατηρούνται ταχείς συζυγείς κινήσεις των οφθαλμικών βολβών.

Ο REM ύπνος χωρίζεται σε φασικό REM κατά τον οποίο οι οφθαλμικές κινήσεις είναι συχνές και σε τονικό REM κατά τον οποίο αυτές απουσιάζουν το παράδοξο. Παρά την πλήρη μυική ατονία το ΗΕΓ στα φάση αυτή εμφανίζει συνήθως εικόνα εγρηγόρσεως ή 1 (υψηλές συχνότητες και χαμηλά δυναμικά). Εκδηλώνεται δηλαδή διαχωρισμός του σώματος από τον εγκέφαλο. Η φάση του REM ύπνου σχετίζεται ιδιαίτερα με την ονειρική δραστηριότητα αφού σε σημαντικό ποσοστό αφυπνίσεων από τη φάση αυτή υπάρχει ανάμνηση ονείρου. Η χρησιμότητα του REM ύπνου δεν είναι γνωστή. Ίσως δεν είναι ζωτικής σημασίας αν σκεφτεί κανείς ότι τα περισσότερα τρικυκλικά αντικαταθλιπτικά μειώνουν τη φάση REM του ύπνου χωρίς εμφανίες επιπλοκές από τη στέρηση αυτή.

Πιθανολογείται ότι ένας απλός μηχανισμός περιοδικής εγρηγόρσεως του εγκεφάλου ώστε να διατηρείται σε ετοιμότητα χωρίς όμως παράλληλη δυνατότητα και σωματικής εγρηγόρσεως.

Ο βραδινός ύπνος είναι μία συνεχής εναλλαγή REM και μη REM φάσεων. Στην αρχή του ύπνου οι REM φάσεις είναι βραχείς (μερικά λεπτά) και αραιές πλησιάζοντας όμως προς την πρωινή έγερση πυκνώνουν και μακραίνουν σε διάρκεια (30 έως και 60 λεπτά).

Το αντίθετο συμβαίνει με τον ύπνο βραδέων κυμάτων ο οποίος είναι άφθονος στην αρχή και λιγοστεύει μέχρι και εξαφανίσεως στο τέλος της νύχτας.

Σε νεαρά άτομα ο REM ύπνος καταλαμβάνει το 20% -25% του συνολικού χρόνου ύπνου, το στάδιο 1 το 5% -10%, το στάδιο 2 το 50%-60% και τα στάδια 3 και 4 το 10% -20%. Με την αύξηση της ηλικίας το ποσοστό τόσο του REM ύπνου όσο και του ύπνου βραδέων κυμάτων μειώνεται δραστικά και στα ηλικιωμένα άτομα είναι δυνατόν να μην εμφανίζονται τα στάδια 3 και 4.

ή ως εγρήγορση και το συνολικό αποτέλεσμα της αναλύσεως δίνει το υπνικό προφίλ που ονομάζεται υπνόγραφα. Για ολονύκτια καταγραφή χρησιμοποιούνται μερικές εκατοντάδες μέτρα ειδικού χαρτιού ενώ για την αναλυτική της, που είναι επίμονη και χρονοβόρα διαδικασία, συνήθως απαιτούνται αρκετές ώρες απασχολήσεως του ειδικού γιατρού.

Τα τελευταία χρόνια η χρήση των Η/Υ τόσο στην υπογραφή όσο και στην αναλυτική σταδιοποίηση του ύπνου, βελτίωσε σημαντικά τον απαιτούμενο χρόνο. Τα σύγχρονα λογισμικά δίνουν την δυνατότητα στο χρήστη να παρέμβει και να διορθώσει ή να συμπληρώσει τη σταδιοποίηση που έγινε αυτόματα από τον υπολογιστή.

Είναι δυνατή επίσης η εμφάνιση των κυματομορφών στην οθόνη του υπολογιστή, αντί της υατογραφής τους σε χαρτί η αποθήκευσή τους στη μνήμη του και η κατ' επίκληση αναπαραγωγής και επεξεργασίας τους. Με τον τρόπο αυτόν αποθηκεύονται σε λίγους δίσκους τα πλήρη δεδομένα εκατοντάδων ασθενών εξοικονομώντας στο εργαστήριο χώρο και τόνους χαρτιού.

ΣΤΑΔΙΟΥ ΥΠΝΟΥ

Η εγρήγορση χαρακτηρίζεται στο ΗΕΓ από κύματα μάλλον ακανόνιστα υψηλής συχνότητας και χαμηλού δυναμικού με επικαλύψεις μυϊκών κινήσεων καθώς το εξεταζόμενο άτομο αρχίζει να ηρεμεί. Κυριαρχούν συνήθως τα κύματα άλφα με συχνότητα 8-12^{Hz} και μειώνονται τα δυναμικά του ΗΜΓ της υπνογαθίου περιοχής.

Στο στάδιο 1 της ελαφράς ζάλης το οποίο διαρκεί ελάχιστα λεπτά μπορεί να εμφανιστούν κύματα θήτα (3-7Hz) καθώς και εκκρεμοειδείς κινήσεις των οφθαλμών. Το στάδιο 2 καθορίζεται από την παρουσία υπνικών ατράκων (spindles) και συμπλεγμάτων K. Οι υπνικές άτρακτοι είναι σύνολα 6-25 βραχυχρονίων (0,5-3

ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ

Αετός... Πάμε σαν άλιτοτε...

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΑΕΤΟΥ Νίκος Θεοδωρόπουλος

Εύλογα θα αναρωτόταν κανείς πως ένα παιδί από τα προσφυγικά θα αναλάμβανε την πρωτοβουλία να επαναδραστηριοποιήσει τον Αετό Πατρών!

Συχνά το αναρωτέμαι και εγώ ο ίδιος αυτό.

Η απάντηση πολλές φορές έρχεται αβίαστα όμως διότι ο Αετός Πατρών δεν είναι ένα απλό σωματείο. Ο Αετός έχει 65 χρόνια ιστορία και έχει αναδείξει ιερά τέρατα σε αγωνιστικό και διοικητικό πλαίσιο. Είναι κάπι περισσότερο από ένας αθλητικός σύλλογος, είναι ιδεολογία είναι κουλτούρα αφού αντιπροσωπεύει την μεγαλύτερη πληθυσμιακά γειτονιά της Πάτρας, την Αγ. Σοφία.

Αυτό το μεγαλείο λογικά πρέπει να με συνεπήρε και μέκανε να ερωτευτώ αυτό το σύλλογο με αποτέλεσμα να

αναλάβω από τη θέση του προέδρου την τύχη του. Τυχαία αλλά μπορεί και μοιραία να οδηγηθήκαμε πέντε νεαρά παιδιά να ξυπνήσουμε πάλι αυτόν τον κοιμισμένο γίγαντα.

Βέβαια για να είμαι ειλικρινής το μέγεθος αυτού του μεγαλείου δεν το είχαμε αντιληφθεί ευθύς εξ αρχής. Όταν όμως ανατρέξαμε να βρούμε το ένδοξο παρελθόν του Αετού (γιατί είμαι της άποψης ότι για να πάμε μπροστά πρέπει να γυρίσουμε πίσω), τότε καταλάβαμε ότι πρόκειται για έναν από τους σπουδαιότερους συλλόγους στην ιστορία του πατραϊκού αθλητισμού. Γνωρίσαμε ανθρώπους που έχουν αφιερώσει τη ζωή τους γι' αυτό

το σωματείο. Άλλοι μου μιλούν με αναπόληστη για τα σπουδαία κατορθώματα που είχαν επιτευχθεί στο παρελθόν. Μας αγκαλιάζουν συγκινημένοι όλοι για την προσπάθειά μας να υπάρξει ξανά ο Αετός.

Έχω μείνει άναυδος για τον τόσο πολύ κόσμο που έχει περάσει από αυτή την ομάδα απ'

μάθει να πρωταγωνιστεί στα αθλητικά δρώμενα. Θα προσπαθήσουμε όμως με όλες μας τις δυνάμεις. Θα προσπαθήσουμε να μην ντρέπονται για εμάς ο Οδυσσέας ο Κουραμέντζος και ο Αντώνης ο Τσαούσογλου που θα μας βλέπουν από ψηλά. Για να πετύχουμε χρειαζόμαστε

Ο πρόεδρος του Αετού Πατρών Νίκος Θεοδωρόπουλος, ο άνθρωπος που αναγέννησε εκ βάθρων την ομάδα

ρελθόν με τον Αετό. Ας γίνουμε εμείς το τσακμάκι για να ξαναφουντώσει η φλόγα του Αετού.

ΠΑΜΕ ΟΛΟΙ MAZI MI-KROI ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΝΑ ΑΝΑΣΤΗΣΟΥΜΕ ΠΑΛΙ ΤΗΝ ΑΕΤΑΡΑ ΜΑΣ.

CAFÉ

VINO DIVINO
κρασιά του κόσμου

πλ. Αγ. Σοφίας 8, Πάτρα
Τηλ.: 2611 10 40 16

INSIDE
καφενείο

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΕΤΡΑΤΟΣ
ΠΛΑΤ. ΑΓ. ΣΟΦΙΑΣ ΤΗΛ.: 6945075607

**CAFE
ESPRESSO**

Πεζόδρομος Αγίας Σοφίας
Τάκης και Νίκος Κρίθης

CAFE ARGYRΗΣ

Πεζόδρομος Αγίας Σοφίας
Κίλις 37 Γ, Πάτρα τηλ. 2610.453509

ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ

ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ ...ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ - ΑΓΙΟΥ ΑΛΕΞΙΟΥ...

Το Στολίδι της γειτονιάς

Η γειτονιά μας εδώ και ένα χρόνο, περίπου, έχει αποκτήσει ένα στολίδι, ένα κόσμημα! Έγινε πραγματικότητα ένα όνειρο δεκαετιών.

Μιλάμε για τον πεζόδρομο. Μιλάμε για ένα τόλμημα, από πλευράς κατασκευής, όπου χάρη στη συνδρομή του σύνοικού μας, πρώην Δημάρχου κ. Ανδρέα Φούρα,

πραγματοποιήθηκε, ξεπερνώντας εμπόδια και διαδικασίες χρονοβόρες, σε χρόνο ρεκόρ.

Εμείς από εδώ εκφράζουμε τις θερμές ευχαριστίες μας.

Επίσκεψη κ. Δήμαρχου

Την γειτονιά μας επισκέφθηκε ο Δήμαρχος της Πάτρας κ. Γ. Δημαράς. Μαζί του ήταν και οι αντιδήμαρχοι, κ. Λοτσάρης, Λέγκας, Σιγαλός, Γεωργακόπουλος, ο πρόεδρος του κοινωνικού τομέα του Δήμου κ. Μασσαράς, ο διευθυντής του γραφείου δημάρχου κ. Σαρδελιάνος και ο υπεύθυνος επικοινωνίας κ. Πληγ. Από τον Σύλλογο της συνοικίας μας παρόντες ήταν: Οι κ. Τ. Νικολάου, Β.

Σπυρόπουλος και Α. Ροντογιάννης.

Ο Δήμαρχος και το δημοτικό συμβούλιο έγιναν γνώστες πολλών προβλημάτων, τα οποία εκκρεμούν στη συνοικία μας. Υποσχέθηκαν, δε, ότι πολλά εξ αυτών θα λυθούν άμεσα.

«Δήμαρχε, όταν κατεβαίνεις στις γειτονιές, να φροντίζεις για ό,τι κουβεντιάζεις με τους κατοίκους». Δηλαδή τη συνέπεια των λόγων και έργων. Εμείς, εδώ στην Αγία Σοφία, περιμένουμε...

NAVAJO

Ο Σύλλογος εκφράζει τις ευχαριστίες του σε μια ομάδα ανθρώπων, όπου τώρα τελευταία εγκαταστάθηκε στη γειτονιά μας. Μιλάμε για τους

NAVAGO, μια αξιόλογη παρέα από παιδιά. Τα παιδιά αυτά μας δείχνουν, εκτός των άλλων, με τη συμμετοχή τους στην αιμοδοσία, που έγινε στις 5/6 στον πεζόδρομο της πλατείας της Αγ. Σοφίας και συγκέντρωσε 17 μονάδες αίματος, ότι σε δύσκολους καιρούς, όπως οι τωρινοί, οι νέοι, τα παιδιά μας, είναι πρωτοπορία.

Καλορίζικοι, παιδιά!

Ο γείτονας, ο κ. Σπύρος, μόλις έμαθε για την έκδοση των «Διαδρομών» εξέφρασε και μια επιθυμία του:

«Όμως, ρε παιδιά, αν μπορείτε, γράψτε και κάπι για τα ζωάκια της συνοικίας μας και συγκεκριμένα για τα σκυλάκια. Είναι ανεπίτρεπτο αυτό που συμβαίνει. Έχει πλέον καταντήσει μάστιγα. Η φιλοζωία έχει κανόνες και συμπεριφορές. Δεν είναι σωστό τα ζωάκια στις καθημερινές τους βόλτες να αφοδεύουν παντού. Σε πεζόδρομια, σκαλοπάτια, πλατείες και όπου δει, με το πέσιμο των περαστικών να παραμονεύει, λόγω γλιστρήματος. Η σωστή συμπεριφορά κάποιου ιδιοκτήτη ζώου επιβάλλει το υποχρεωτικό μάζεμα των κοπράνων.

Δεν είναι φιλοζωία, ούτε πολιτισμός, η κατοχή και φιλοξενία ζώου, χωρίς κανόνες. Πρέπει ο καθένας από εμάς να καταλάβει ότι τα ζωάκια δεν είναι κόσμημα ή αντικείμενο επίδειξης. Το ζωάκι είναι ένας ζωντανός οργανισμός, όπου ο ιδιοκτήτης ή ο φιλόζωος έχουν υποχρεώσεις έναντι αυτού και της κοινωνίας γενικότερα. Αυτά και θα επινέλθω με φωτογραφίες μας είπε ο κ. Σπύρος.»

Σαν να έχει δίκιο ο κ. Σπύρος. Σύνοικοι, ας προσέξουμε λίγο τη συμπεριφορά μας. Είναι για όλους μας καλό.

Το Σάββατο πανηγυρίζει η ενορία μας

Με κάθε λαμπρότητα εορτάζει και εφέτος ο ομώνυμος ενοριακός μας Ναός, την Ιερά Μνήμη της Αγίας Σοφίας και των θυγατέρων αυτής, Πίστεως, Ελπίδος και Αγάπης, το Σάββατο 17 Σεπτεμβρίου.

Ανήμερα της εορτής θα τελεσθεί Θεία Λειτουργία κατά την διάρκεια της οποίας θα προεξάρχει και θα κηρύξει τον Θείο Λόγο, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος.

Το απόγευμα της κυριανύμου ημέρας και ώρα 6.30 μ.μ. θα τελεσθεί Εσπερινός και Λιτάνευσης της Ιεράς Εικόνος των Αγίων.

Το Αντάμωμα

Αγαπητοί σύνοικοι, εδώ και καιρό, ένας από τους παλιούς γείτονες, που, όμως, βίωνε και βιώνει μέχρι σήμερα την έννοια του γείτονα, αγαπητός φίλος Θωμάς, έχει παρουσιάσει μία ιδέα του. Γ' αυτή του την ιδέα έχουμε, σε πρώτο στάδιο, κάνει μια κουβέντα, σχετικά με κάπι που, αν πραγματοποιηθεί, πιστεύω, ότι θα είναι ένα από τα μεγαλύτερα γεγονότα στη γειτονιά μας. Ο Θωμάς ελπίζει ότι σύντομα θα γίνει πραγματικότητα ένα αντάμωμα όλων όσων έχουν περάσει από τη συνοικία μας, ένα αντάμωμα όλων όσων έχουν περάσει από το 26^ο Δημοτικό σχολείο. Σκεφθείτε, αγαπητοί γείτονες, σκεφθείτε ένα Αγιαλεξιώτικο αντάμωμα γενεών.

Με την ελπίδα αυτή, ξεκινάμε σήμερα από εδώ, απ' αυτή τη στήλη των «Διαδρομών», όσοι επιθυμείτε και

θέλετε αυτή η κουβέντα να προχωρήσει, να βοηθήσετε. Για το σκοπό αυτό, καλό είναι, να καταθέσει ο καθένας την ιδέα του και να αρχίσουμε βάζοντας στόχους και δουλεύοντας, για να κάνουμε το όνειρο-αντάμωμα, πραγματικότητα. Ας ξεκινήσουμε. Το email για σχετική επικοινωνία είναι: antamoma26telitsa@gmail.com

Παλιά γενιά ΑΕΤΟΥ

Στις 5 Σεπτεμβρίου στο νέο πεζόδρομο, στην πλατεία της συνοικίας μας, έγινε μια συνάντηση, όπου περίσσευε η συγκίνηση! Ήταν εκεί ο Σωτήρης Καρράς, ο Γιώργος Χολέβας, ο Άρης Καρακατσούλης, ο Θωμάς Τσάκας, ο Τάκης Νικολάου, ο Φώτης Φωκάς, ο Γιάννης Αντύπας, ο Νίκος Πετράτος, ο Κώστας Πλίκας, ο Γρηγόρης Κουραμέντζος, ο Αντρέας Ροντογιάννης και, φυσικά, όλη η νέα ομάδα, με παρόντα τον προπονητή, πλέον, Γιώργο Ξένο. Άντε παιδιά, καλό πρωτάθλημα και με την ευχή: «Πάμε σαν όλοτε!»

ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ
ΤΟ ΠΑΝΑΧΑΪΚΟ
ΝΤΟΠΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΡΕΑΤΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΜΑΣ

ΘΕΟΔΟΡΟΣ Κ. ΒΕΡΡΑΣ
 KIN: 6974 072 323
ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΠ. ΣΩΤΗΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
 KIN: 6970 804 863
 ΖΑΚΥΝΘΟΥ 23
 ΤΗΛ: 2610 433 084

Τι έχετε
να χάστε;

Ελάτε μαζί μας στην Ομάδα
Υποστήριξης για να σας βοηθήσουμ
να επιτύχετε τους στόχους σας!

Μπορείτε να ελέγξετε το βάρος
σας, να γνωρίσετε και άλλους
με τον ίδιο στόχο... και να
επιτύχετε τους στόχους σας
με ένα διασκεδαστικό τρόπο!

ΣΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 12 ΕΒΔΟΜΑΔΩΝ ΘΑ ΕΧΕΤΕ:

- Υποστήριξη από όλη την ομάδα
- Το δικό σας Σύμβουλο - Δωρεάν Πλάνο Γευμάτων
- Βοηθητικές συμβουλές και πληροφορίες για την σωστή διατροφή και την ευεξία!

Περιορισμένες θέσεις, καλέστε σήμερα και δηλώστε την συμμετοχή σας!

Τι έχετε να χάστε;

Για να δηλώστε συμμετοχή και για περισσότερες
πληροφορίες καλέστε στο

ΤΗΛ: 6984-318.664 / 2617-711184

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΝΤΑΖΗΣ